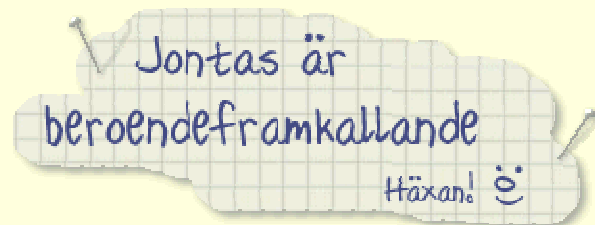

Måndag 2000-01-31 kl 00.25

Från dystergök till muntergök? Går det utan att ta omvägen kaffegök? Jag gör ett försök... :-)

Jag har fått så mycket uppmuntran i gästboken. Och jag fick ännu ett pris! *kastar hatten i luften och gör en kullerbytta*

Motivering: Hjärnsläpp, allvar, otrolig fantasi, sprudlande charm, djupa tankar, vansinnett flams och massor av klädnypor. Jontas bara **ÄR** beroendeframkallande, egentligen behövs ingen motivering.

Det fina priset och motiveringen fick jag av [Häxan](#) igår kväll. Tack, du rara! :-)

Är det så konstigt att man får hjärnsläpp? Jag slog upp ordet **kullerbytta**. *Volt med huvudet i marken*. Tacka f*n för att man är som man är. *asg*

Söndagen var lugn. Som veckans alla dagar. Jag tog mig tid att gå igenom lite som jag hade spelat in från veckan på video. En hel veckodos av "Våra bästa år". En otrolig serie. Dock lämpade sig dagens väder till videotittande. Det var tydligen en svag bris och små regnstänk ute. Fick tydligen också några träd att falla och några tusen skåningar blev strömlösa. Synd att skåningar ska drabbas på det sättet. Vi kan faktiskt frysa ihjäl! Det är mitt i vintern och är bara några få plusgrader ute! ;-)

I fredags tog jag spruta utan att ta några tabletter innan. Det gick bra. Gjorde om bedriften tidigare under söndagen. Får väl se hur det går. Jag borde vara sängliggande nu. Inte för att jag ska till något jobb (ska jag faktiskt inte) utan för att om möjligt sova mig igenom eventuella biverkningar. Men jag tror inte jag får några.

Sååå.... jag drog alltså ner byxorna igen i köksfönstret för att ta min lilla spruta. Ingen

publik. Jag väntade i det längsta. Där kom en bil men den stannade aldrig. Vet inte varför min publik sviker mig så? Ska jag köpa lite webbkameror och rigga upp i köket? Från lite olika vinklar? Sedan kan det ju bli sådan där "pay-per-view". Och så blir jag rik! :-] Måste finansiera mitt klädnypeberoende...

Undrar om man behöver ansöka om tillstånd. Hittills har inte grannanterna ringt polisen åtminstone. *aha* Nu förstår jag varför man lyfte ut TV1000 ur kabelteveutbudet. Ingen anslöt sig väl eftersom jag hittills gratis, två gånger i veckan, haft en liten xxx-show i köksfönstret. Typ. Eller nåt.

Innan jag råkar få ett hjärnsläpp *ahum* så borde jag kanske gå och lägga mig? Tror det. Ses senare...

/jontas - manlig erotikframställare

PS!

En [länk](#) till bland det jävligaste jag någonsin läst! *grr* (mordet på Maria)

DS

Söndag 2000-01-30 kl 16.00

Okej. Jag behövde ett hjärnsläpp igår. Tror jag är lite nere och deppad. Utan anledning. Det blir så vissa dagar bara. Eller finns anledningar? Till viss del kan jag kanske skylla på MS? Det är ju en del av sjukdomsbilden. Ibland känns det bara så konstigt. Jag är skovfri, har inga sjukdomsattacker. Det har jag inte haft sedan i somras. Men ändå. Jag har känningar av sjukdomen ändå. Förra veckan när det ute gick från +-0 till minus 18 grader kallt, då blev jag dålig. Kroppen slutar fungera som jag vill då. Precis som när det är över 20 grader varmt på sommaren eller inomhus. Då lyder inte armar och ben mig, och jag får hemska domningar och stickningar i kroppen. Fullt normalt. För mig alltså.

Det har varit ett par jobbiga veckor. Dels kylan, men också det att jag överansträngt mig. Jag har alltid försökt överskrida gränserna för vad jag egentligen bör. Egentligen är jag fortfarande kryckförsedd men det låtsas jag inte om. Fem veckor nu utan krycka. Kämpar på. :-)

Och så insåg jag härom dagen också detta att vissa väljer att logga ut, dvs inte existera till så stor del ute på nätet. Det väckte ånyo tankar hos mig om jag ska fortsätta att skriva dagbok, ha hemsida. Varför jag egentligen håller på... Ja, varför? Varför ger man inte upp med tanke på alla anonyma och inskränkta meddelanden man får? Kanske för att det är det lilla. Alla underbara meddelanden som trillar in i inkorgen och i gästboken livar upp den grå vardagen...

Jag vet, jag vet... jag har skrivit om detta i tidigare dagboksanteckningar. Jag skriver dagbok för att jag vill ha en levande hemsida. Inget piggar upp en hemsida så mycket som en dagbok. Åtminstone tyckte jag det när jag för knappt ett år sedan skulle publicera min lilla hemsida. Jo, den var verkligen liten. Jag visste inte vad jag skulle fylla ut den med. Det var då jag fann EvaP:s dagbok (inspiration number one!) och Annica Tigers dagbok och dagbokssamling. Då ville jag också skriva dagbok insåg jag. Men vad fyller man en dagbok med? En offentlig dagbok ställer lite högre krav på sig än en privat

som man förvarar under huvudkudden. Skulle jag vara anonym? Skulle jag berätta för de jag kände om min dagbok? Skulle jag skriva exakt om min vardag? Eller skriva tankar och reflektioner? Vara ytlig eller väldigt personlig? Emellanåt sitter jag och läser igenom allt jag skrivit i min dagbok. Den har ändrats ett antal gånger. Den är inte statisk. Kanske inte motsatsen, dynamisk, heller. Det har gått i vågor. Ibörjan hade jag bara små minianteckningar om vad jag gjort på jobbet. Och jag var anonym. Nu är jag halvanonym men det går alltid att ta reda på vart den verkliga personen finns och heter. Inget hemligt som jag försöker dölja, men jag tycker det är onödigt att skylta med det.

Varför fortsätter jag med dagboken? Jaaa.... visst, emellanåt känns det jobbigt, för någonstans har det blivit ett krav att jag *måste* uppdatera dagligen. Vart jag fått sådana dumheter ifrån vet jag inte. :-) Kanske jag är rädd att förlora de kontakter jag fått? För det trodde jag aldrig i början; att det skulle bli en sådan öppen dialog eller att jag skulle få vänner. För vänner har man fått, utan tvekan. Vi stöttar, tröstar och uppmuntrar varandra. Vi skämtar och vi stöttar varandra. Vi känner inte varandra i verkliga livet, men vi känner för varandra så pass mycket att vi genom små ord hjälper varandra när det behövs. Det är nära till vännerna. Så rent socialt tror jag dagboken är viktig för mig. Och för andra. Med eller utan dagböcker på nätet.

Jag inser att vi en dag kommer att lägga ner. Inte fortsätta med våra datorer som vi gör idag. Inte för att datorer försvinner, men jag tror vi omprioriterar våra liv och finner andra saker att lägga vår tid på. Vilket är sorgligt. Tänk, vi kommer att klippa av våra band till de människor som betytt mycket för oss. Och vi kommer att förlora kontakten, för det var aldrig på riktigt. Våra band som vi hade via datorn finns inte i verkliga livet. Vi har geografiska avstånd. Vi har aldrig träffats. Vi känner inte varandra i den miljö vi lever i. Det är bara via våra datorer våra relationer lever. Sorgligt...

Och det är när man känner sig så här lite eländig som man får en liten uppmuntran. Denna gången var det i form av ett award från [Tea](#).

Tjusigt, va? :-) Tack ska du ha!

Klart jag fortsätter skriva dagbok. Klart jag fortsätter få hjärnsläpp. Klart jag kommer att finnas kvar här. Åtminstone tills jag ändrar uppfattning. :-D

/jontas - börjar känna sig uppåt igen

Lördag 2000-01-29 kl 12.20

Varning! Hjärnsläpp!

(Tobbe fick också ett återfall igår)

Aftonposten idag. Repotage av Bertha Lindskog-Borre. Fotograf: Sven-Rune Mornbang.

Ett livsöde

Efter den senaste tidens rapporter om det utökade användandet av klädnypor fann jag mannen som blev rikskänd tidigare i år. På ett behandlingshem någonstans i landet sitter nu Jontas V. Rickadh. Jag fick som enda reporter en intervju med honom i veckan.

Hur började det hela?

Så här i efterhand vet jag inte så noga. Mycket har jag fått berättat för mig. Det var en januarikväll, men så mycket mer minns jag inte. Någon slog larm då man sett mig genom köksfönstret. Tydligt hade jag klädnypor i hela huvudet. I vanliga fall, vid festliga tillfällen, brukar jag sätta en klädnyppa i öronsnibben, men det är också allt. Vad som gjorde att jag överdoserade så kraftigt kan jag bara spekulera i. Kanske det var ett uttryck för min besvikelse då jag på dagen blev bortglömd av Färdtjänst.

Du hamnade initialt på akuten?

Ja. Det var där man fick amputera min överläpp. Jag fick kallbrand i den.

Jag måste få gå tillbaks i tiden och fråga dig; när upptäckte du din böjelse för klädnypor?

Jag tror jag alltid vetat om det. Redan som sexåring fann man mig lekandes med en klädnyppa. Mor grät förtvivlat och trodde inte att hennes ende son "var sådan". Då lärde jag mig att dölja mitt verkliga jag. För att inte någon skulle komma på mig och tycka att jag var "konstig" så snusade och rökte jag när jag kom upp i tonåren. Men det var bara en fasad.

När kom du ut?

Jag tog steget ut ur garderoben, där jag hade gömt två klädnypor, när jag var 17 år. Det var inte jag själv som gick ut och berättade sanningen. Jag blev "outad" av en kompis som hade samma läggning som jag. Inget blev sig likt hemma efter det. Året senare fick jag ge mig av hemifrån. Jag var en skam för familjen, sa far.

Hur har man reagerat på jobbet efter avslöjandet?

Naturligtvis har jag varit mycket noga med att inte visa mitt intresse för klädnypor. För något år sedan höll man på att komma på mig med en pappersklämma på näsan. Men jag lyckades slingra mig ur frågorna. Jag blev en mästare på att dölja sanningen. När jag köpte klädnypor, så gjorde jag det i olika affärer. Ibland kunde jag åka flera mil till någon affär där jag visste ingen kände mig. Men nu sedan jag avslöjats med mitt tunga klädnypeberoende har jobbet stöttat mig mycket. Man säger att man ser fram mot den dag då jag kommer åter.

Hur har det senaste året varit?

Tufft. Jag har bl a genomgått en plastikoperation. Den blev ganska lyckad. Jag kom på ett sätt att gå förbi de tradionella vårdköerna. Jag fick i och för sig betala ur egen ficka, men jag kom till omedelbart. Djursjukhuset i Helsingborg har varit fantastiska. De har återskapat mitt ansikte och ingen märker längre att jag tidigare förlorat min överläpp.

Och behandlingshemmet?

Jo, jag har kommit till rätta. Nästa år kanske jag får permission. Den första månaden rymde jag ofta. Varje gång hittade man mig vid ett klädstreck i någons trädgård.

Jag hörde ett rykte som sa att någon köpt optionsrätten för historien om ditt liv?

Ja. Andrew Lloyd Webber har köpt den rätten. Han har tre år på sig att göra något innan rättigheten går förlorad. Senast igår var han i kontakt med mig och han har redan gjort två låtar till musikalen "Clothes-peg", som arbetsnamnet är.

Det går bra för dig märker jag. Då får jag avslutningsvis önska dig lycka till i framtiden

Tack.

Efter att ha gjort denna intervjun tidigare i veckan har tyvärr Jontas fått ett svårt återfall. Man fann 392 klädnypor insmugglat på behandlingshemmet. Föreståndare Knut-Göran Wrang kan inte förklara hur detta gått till. Som en konsekvens är nu Jontas förflyttad till S:t Börjes mentalsjukhus. Troligtvis kommer det att krävas Tingsrättens godkännande för ett frisläppande i framtiden. Hur det blir med musikalen är idag inte känt.

/Jontas /bertha lindskog-borre - skjutjärnsjournalist

Fredag 2000-01-28 kl 21.15

Nervositet. När jag i höstas började med mina Betaferon-sprutor fick jag häftiga biverkningar och fick börja ta Alvedon förebyggande. Effekten av det var väl tveksamt men gjorde nog lite nytta ändå. Sedan en månad tillbaks känner jag inga biverkningar alls och då är det onödigt med de där Alvedon-tabletterna. Så för första gången idag provar jag utan något förebyggande. Håll tummarna att jag mår bra ändå.

Förvåning. Jag var aldrig med på förra styrelsemötet för vår lokala intresseförening för läkarsekreterare. Fick härom dagen protokollet. Vi ska lägga ner, ser det ut som. Medlemmarna sluter upp för dåligt.

Tanke. Om föreningen inte ska fortsätta, får jag som kassör behålla föreningens pengar privat? 8-] Om inte, så får jag skynda mig om jag ska hinna förskingra...

Besvikelse. Mina möbler som skulle komma i veckan till jobbet, har inte kommit. Men räkningen har kommit. Så klart...

Konsekvens. Jag fick ingen post idag. Hämndaktion för det jag skrev igår om posten?

Positivt. Färdtjänst utan strul idag. Värt att uppmärksammas. :-)

Saknad. [Björn](#) slutar med sin dagbok. Åtminstone för ett bra tag framöver. Egoistisk som jag är så vill jag inte att han gör det, men accepterar och respekterar hans beslut.

Panik. Inga fler tänker väl sluta skriva dagbok? Det verkar som om många som hållt på ett tag att skriva dagbok nu slutar. Själv vet jag fortfarande inte hur jag ska göra. Den 15/2 har jag skrivit i ett år. Då är mitt mål uppnått. Ska jag fortsätta efter det? Förmodligen...

Ambivalent. ... fast kanske inte? Varför skriva dagbok när den är så ojämn? Oftast är jag inte nöjd med det jag skriver, så varför anstränga sig? Slutar fler skriva dagbok så följer jag nog efter. Någon gång förr eller senare så måste man väl sätta punkt? Punkt för gott och plocka ner hela hemsidan. Jag planerar nog lite för det...

Fredag. Jaja... jag vet...

/jontas - nördig

Torsdag 2000-01-27 kl 21.00

"Posten lägger ner alla sina traditionella postkontor". Det var väntat. Det har varit på gång under en längre tid. De har sig själva att skylla. "Kunder sviker". Tacka f*n för det! Det är väl snarare så att "vi gör allt för att försämma servicen för våra kunder". Hur ska man annars tolka att vissa postkontor stänger kl 17, innan man hunnit sluta jobbet? Gå på helgen istället? Sorry, då är det alltid stängt. Hade man nu haft möjligheten att kunna gå in på posten för att betala en räkning, så hade avgiften ruinerat en. Trettio kronor per räkning. För drygt tio år sedan fick man betala fem kronor. För min del har det emellanåt varit ett helsike att få ut paketen som anlänt till det lokala postkontoret. Jag har fått ringa postkontoret och begära att de skickar paketen vidare till postterminalen. För då kan jag åtminstone lösa ut det, även om det blir några kilometer längre man får åka. Som sagt... de förtjänar inte några kunder... Paket får man väl i fortsättningen lösa ut i matbutiken. De har åtminstone öppet.

Ojdå! Kom på en sak... 1988 var jag på anställningsintervju på posten. Jag skulle bli postkassör, trodde jag. Som tur var blev jag ju inte det. *förskingrare*

Yiiiiha! South Park är tillbaka på fyran i kväll 23.30. Våren är räddad. Om någon undrar hur jag egentligen är funtad, så lär det inte hjälpa om ni ser South Park. För då blir ni precis lika hemska som jag! :-)

Jag tänker inte idag skriva ett ord om klädnypor (vilket jag nu gjorde). Dock har det hela rullat på och levt sitt eget liv i [Tiinas gästbok](#). Det började igår kväll... läs på egen risk...

En skön och rogivande dag... och kvällen fortsätter i samma stil... framför teven...

/jontas - kopplar ner och startar teven istället

Onsdag 2000-01-26 kl 21.45

En enig kritikerkår gav mig omdömen som galen, psykedelisk, väck, ~~vriekad~~ "speciell". Jag tackar för alla dessa fina komplimanger efter gårdagens lilla utsmyckningshistoria. :-)

Psykedelisk?? Hur ska jag tolka det? Enligt ordlistan betyder det två saker. Dels är det en konstform men det kan också betyda: *"som utvidgar och berikar upplevelsen, eg om hallucinationer som framkallats med kemiska medel (t ex LSD)".* Ojdå!

Nu ska jag bli riktigt tråkig. Ska berätta om min dag och den har varit som den brukar. *suck* Jag skulle till jobbet och då kan man ju misstänka att strul uppstår med färdtjänsten. Självklart. Det kom ingen bil. Efter en kvart får man lov att ringa och fråga om det är en försening eller om de uteblir helt. Efter fem minuter är jag väldigt darrbent eftersom jag skrotat kryckan. Så jag uthärdar och ringer färdtjänst efter den där kvarten. De kontrollerar, söker och forskar. "Det har blivit en miss" fick jag till slut som en förklaring plus en ursäkt. Bil kom efter tio minuter. Då fick jag höra att man råkat flytta fram min tid en timme. Och så sa chauffören: "och så har jag fått uppgift om att du ska ha återresa redan om en halvtimme". Va?! Om jag förstod det rätt så hade de uppgifter om att jag skulle hämtas 10.30 och dessutom ha en återresa 10.30. Vad jag hade beställt: arbetsresa 09.30 och återresa 14.30. Hur det kunde bli missat förstår jag inte. När jag ringde och beställde så repeterade man mina tider som jag uppgett. Och då stämde det. Jag blir aldrig klok på detta. Vad jag inte gillar är att man innan hävdade att den nya färdtjänsten skulle bli bättre än föregångarna. Hur kan man påstå något sådant? Missar kommer alltid att ske. När jag åkte hem idag så fanns en äldre kvinna som också skulle åka med. Vi skulle samåka. Jag hämtades alltså 14.30 som bestämts, men hon skulle ha hämtats 13.15 och var ganska tagen och förtvivlad efter att ha väntat så länge. När hon frågade chauffören om de hade mycket idag: "nej, vi har inte haft några turer idag så vi har inte haft något att göra". Vadå bättre med ny färdtjänst?

Men jag kom åtminstone till jobbet (en halv timme försenad). Inget spännande alls. Jag har varit iväg tre dagar på rad, precis som förra veckan. Och det klarar jag inte. Blir helt slut. Egentligen hade jag inte tänkt arbetsträna denna veckan eftersom jag inte mår så bra. Men jag känner mig tvingad. Vet inte vad jag kan göra åt det riktigt. Jag har inga krav på mig, är helt sjukskriven och borde alltså stanna hemma om jag så vill. Men jag har lovat så många att komma. Så många behöver min hjälp på jobbet just nu. Jag ska vara där 25% men har att göra heltid. Egentligen. Usch, vilken svår balansgång.

Ack, vad det blev dystert! :-)

En stilla undran... Det har gått 65 år sedan Förintelsen. *Nu* uppmärksammar man det genom ett stormöte i Stockholm. På tiden, men... eventuellt återkommande varje år? Jag förstår inte. Idag är det barnbarnen som vittnar om det fruktansvärda, och naturligtvis ska vi inte glömma. Men ändå... (vet inte hur jag ska förklara det). Jag finner det bara så märkligt att vi efter så många år (egentligen inte så länge sedan) fortfarande påverkas så starkt. Distansen i form av passerad tid brukar ju göra att saker inte känns så påtagliga, hur hemskt det än varit. Att det blivit så aktuellt beror väl mycket på den medvind nazisterna känner. Tja, jag vet inte... förvirrade tankegångar, va?

Vid alla sammankomster som judar har brukar de presentera sig som någons barnbarn.

Jag tror det är för att komma ihåg och hedra de som hamnade i Förintelsen. Att trots utplåningen så finns barn och barnbarn kvar. Man lyckades aldrig i sina uppsåt att utrota judendomen. Jag tycker det är fint när man presenterar sig som någons barnbarn. Hedrar rötterna. Rötterna är alltid viktiga. Det är därifrån man fått sin identitet. Så det är kanske vad man skulle göra?

Jag heter Jonas och är barnbarn till Siri och Åke, och Inkeri och Reimo. Hm... det kändes väldigt påtagligt att skriva deras namn. Minnen av dem dök upp. För minnen är det enda sättet för mig att behålla kontakten. För de finns inte längre på vår jord.

Mormor Siri. Sömmerska i hemmet. Satt uppe halva nätterna igenom för att lösa korsord. Jag förstod när hon skulle lämna jordelivet. Jag kände det. Hon dog hemma hos oss på min fars födelsedag. Det var också hennes äldste sons födelsedag. Vi minns henne alltid särskilt denna dag.

Morfar Åke. Jobbade på sågverk och senare ute i skogen. Han dog i en hjärtinfarkt som nybliven pensionär då jag var sex år. Vid tillfället var jag minsta barnbarnet och vi hängde ihop ganska mycket och stod varandra nära. Idag behöver jag bara se mig själv i spegeln för att bli påmind om honom.

Farmor Inkeri. Hon gick bort i april ifjol. Om henne vet jag inte mycket. Religiös. Hon hann de sista åren uppleva tre söners död. Fick under andra världskriget skicka över barnen till Sverige från Finland.

Farfar Reimo. Sköt ryssar i kriget. Det är de enda fakta jag vet. Och att han dog i lungcancer. Han var sin frus motsats och var enormt humoristisk.

I sammanhanget borde jag kanske säga att farfar träffade jag bara en gång. Farmor tre gånger. Det är väl så de geografiska och språkliga avstånden ställer till det. Dessutom kanske jag ska nämna min "andra" farmor? Anna, min fars fostermor i Sverige. Man skulle kunna tro att jag var släkt med henne, när man ser vad jag har för typ av humor. Hon hade inte heller några hämningar. Otroligt fräck i mun var hon. Och rolig! Som ni märker (?) behärskar jag mig enormt här. :-)

Till vänster sitter farmor Inkeri och till höger "farmor" Anna. De höll i alla år kontakten med varandra. Jag tror de kände ett hjärtligt samförstånd. En av dem fick ju uppfostra den andres barn. Kriget splittrade familjer men sammanförde också många som aldrig

annars skulla korsa varandras vägar. Livsöden.

/jontas - saknar generationerna bakåt

Tisdag 2000-01-25 kl 23.00

Okej, okej, okej!!! Upp till bevis, eller nåt? Jag har i diverse gästböcker (som i JOhans och min egen) antytt något om manliga bröstvårtor. Vad män egentligen har dem till. Själv hävdar jag att man har dem för att för sitt eget höga nöjes skull sätta klädnypor i dem. Erogen zon och allt det där... Så jag fick ett önskemål om att scanna in min bröstvårta med klädnyppa i. Men icke! Jag uppvisar inte min bara bringa på nätet. (En helt annan sak att stå naken i köksfönstret).

Men detta alternativ till piercing kanske blir en ny trend? Som små förslag till andra visar jag nu några trevliga och vackra utsmyckningar på mig själv. Observera att smärtan från klädnypporna är intensiv och njutbar. :-)

Förvrängd bild? Nej, jag kunde inte hålla balansen riktigt där jag stod lutad över scannern. Och jag är nykter. Faktiskt. :-)

Fyra klädnyppor:

- 1) I luggen.
- 2) I ögonbrynet.
- 3) I överläppen.
- 4) I skägget.

Tänk hur det hade sett ut med en helkroppsutsmyckning!

/jontas - hjärnsläppens okrönte mästare

Tisdag 2000-01-25 kl 22.30

Besvikelse är en av de värsta känslor jag vet. När man är så där riktigt ledsen, nedtryckt, tillintetgjord. Saker som sårar. Det är lika hemskt att vara orsaken till någon annans besvikelse. Men man kan aldrig egentligen skylla på någon som "en orsak" till besvikelse. Sanningen är förmodligen att man haft en föreställning, en dröm, en illussion som man sett fram mot. Men så faller allt... Luften går ur en. Man förlorar hoppet, man finner inte orden.

Livet är kantat av besvikelser. Saker som inte blev som man föreställt sig. Drömmarna som inte ens fick existera som drömmar, utan de krossades ordentligt.

Mina besvikelser har mest legat på arbetsnivå. Arbetet som så ofta och under så lång tid varit min identitet. Överkörd både från höger och vänster. Om det hänt något särskilt som gör att jag tar upp detta idag? Nej. Får ibland små "flashbacks" då minnena bubblar upp till den medvetna nivån av hjärnan. För besvikelser är smärtsamma. De gör man allt för att förtränga. Ibland har jag här små retroperspektiv. Saker som kanske är nyttigt att få ventileras för att för sig själv bevisa att man kanske ändå har någon form av normal mental hälsa kvar. (Okej, allt är relativt) :-)

Mitt första jobb. Jag kom dit som praktikant och fick jobb efter avslutad utbildning. Sex månaders provanställning som formalitet. Muntligt avtal om att tjänsten var min. Man litade och trodde på mig. Jag hade ju sedan jag var fyra växt upp på arbetsplatsen eftersom jag hade en nära anhörig som var anställd där. Man visste vad jag gick för. Jag var till belåtenhet. Men två veckor före den fasta anställningen... chefens svärdotter ville ha mitt jobb, så det vara bara "goodbyes och ajöss" med mig. Muntliga avtal gäller inte. Och vad brydde sig facket om det hela? De nickade bara instämmande när chefen förklarade att svärdottern ju bara var *tvungen* att få ett jobb.

Vad gör man vid ett sådant besked? Jag sökte skola på eget bevåg. Struntade fullkomligen i Arbetsförmedlingen, för nu hade jag chansen att förverkliga mina drömmar. Då, på 80-talet, var det en dröm att få komplettera till treårigt gymnasium. Så ett negativt besked vände jag till något positivt.

Så här har det ungefär fortsatt. Jag har nog beskrivit hur det var då jag började som läkarsekreterare. Blev kallad till personalkontoret och fick i ansiktet kastat "jag ska minsann se till att du aldrig får ett jobb, för en manlig sekreterare kan aldrig vara seriös". Då hade jag jobbat en sommar och trodde att, "nu jäklar har det varit klagomål på mig". Men nähä! Personalansvarig hade aldrig ens varit i kontakt med min chef. Man hade helt enkelt bara könsdiskriminerat mig pga fördomar. Så kom inte och säg att det bara är omvänt med tjejer som könsdiskrimineras. Därför anser jag just jämställdhetsarbetet vara så viktigt på alla plan och nivåer. Jag bannar den människa som skrev en jämställdhetslag som enbart riktar sig till kvinnor. Om inte jämställdhet gäller alla, hur ska det då kunna bli jämställt?? Den lagen är ännu en papperskonstruktion av akademiska verklighetsfrånvarande tölpar. (Eller möjligtvis politiker och de brukar ju inte ens ha en akademisk bakgrund)

Som den ständige vikarien drabbades man ständigt av besvikelser. Man såg den ene efter den andra söka och få jobb. Anställningsstopp kallades det för. Att ha jobbat som läkarsekreterare i flera år räknades inte om man var vikarie. Hade man varit smart hade

man utbildat sig till barnskötare/undersköterska, fått fast anställning, blivit övertalig och omskolats gratis till läkarsekreterare med garanti för ett jobb. Många vikarier åkte då ut som jobbat i flera år i ett yrke de valt från början. Då var besvikelsen verkligen stor. Hos många. Men jag klamrade mig kvar som vikarie. Som tack fick jag till slut min tillsvidareanställning. Jag var överlycklig. Nu fanns det möjligheter. Jag kunde söka lediga jobb! Behövde inte vara där jag "tvångsplacerats". Nya möjligheter öppnades och jag nappade.

Ett par månader senare fick jag diagnosen multipel skleros. MS. Besvikelsen? Nej, inte över att ha blivit sjuk. Snarare besvikelsen över att inte kunna sköta det arbete som jag levde för. Det var en svår omställning. Att ha varit arbetande till att bli icke-arbetande. Sjuk? Nej. Fortfarande efter ett år känner jag ingen besvikelse över det. Jag kan inte förklara varför. Det bara är så. Men besvikelser har ändå följt i form av att inte ha blivit erbjuden ny bostad. Det är *nu* jag ska flytta, när jag känner mig hyfsat bra.

Jag håller på att "ta tillbaks" arbetet. Blev lite glad då jag hastigt och lustigt i förra veckan utsågs till publicerare och publicerare. Dels för Intranätet men också Internet. Ja, alltså... för min klinik. Tänk, här går jag sjukskriven heltid, vet inget om framtiden, och då satsar jobbet på mig utbildningsmässigt och skakar fram arbetsuppgifter. Jo, de behövde publicerare. Och jag hade förutsättningarna. Jag har kännedomen om arbetsorganisationen som ska beskrivas, jag har kontakterna, jag har intresset och jag har kunnandet.

Trots alla besvikelser. Trots alla besvikelser så kan det faktiskt leda till något positivt även om man till en början inte ser annat än en krossad dröm. Ibland har man tur och får allting serverat, men ibland får man själv ta tag i sin situation och se över den. Man kan inte gå och sörja något som inte blev som man tänkt. Så därför... **Låt aldrig drömmarna ta slut!**

Så... vad tänker jag göra över det som jag just nu upplever som en besvikelse... bostaden? Jag har börjat leta marklägenhet som är insats (bostadsrätt). Konstigt nog har jag aldrig haft en tanke på det. I och med jag sedan något år står först på listan över lägenheter hos den kommunala uthyrningsföretaget så trodde jag i min enfald att något skulle hända. Men inget händer om man inte själv tar tag i sin situation. Det är bara till att kämpakämpakämpa! Ta sikte på målet och **sträva**. Det gäller att komma i rörelse. Att sätta sig ner och tycka synd om sig själv förbättrar ingen situation. Det är då man blir gammal. Gammal till sinnet. Skyll aldrig på omständigheterna. Vi är skyldiga att leva våra egna liv efter bästa förmåga.

/jontas - ofta kallad för pessimist och blir lika förvånad varje gång

Måndag 2000-01-24 kl 20.55

I ett och ett halvt dygn fungerade inte Passagen och alla löpte amok och blev nippriga. Särskilt jag. Jag fick sådan panik och abstinens så jag kände mig "tvingad" att skriva dagbok hos Tiina igår (tack!). Och tydligen var jag inte ensam om det. Många (okej, en del) av dagboksskrivarna från Passagen attackerade Tiinas gästbok. :-). Idag skrev jag dagbok i min egen gästbok. En halv timme senare kom meddelandet; Passagen fungerar igen. Då blev jag sne. De hade precis informerat om att felet skulle vara långvarigt då det var ett allvarligt hårdvaruproblem de fått. Hm... Men nu är jag tillbaka! :-)

Halva natten har plogbilen kört utanför mitt sovrumsfönster. När jag sedan vaknade i morse hörde jag hur de fortfarande höll på. Om det kommit två meter snö? Nä, det har kommit fem centimeter vid middagstid igår. Men detta är Skåne. "Plogisterna" blev väl överlyckliga då det kom ett par snöflingor som de kunde schasa upp mot trottoarerna. Samma beteende som fick alla småungar att idag dra fram pulkorna.

För en liten stund sedan tog jag smärtfritt min spruta. Om nån nu var intresserad. Jag funderar på att för mina vinstpengar (från lotten jag ännu inte löst in) kanske köpa en webbkamera?? Hm... så många vill ju se mig sticka mig själv. Om det nu är ett latent sjukvårdsintresse som ligger bakom den önskan, eller om det är för att mina läsare är perversa, låter jag vara osagt.

Som tvättakta kuf måste jag nu tvärt avbryta min dagboksanteckning då Arkiv X strax ska börja. Det är faktiskt en riktigt bra dokumentärserie! Jag har hela tiden haft det på känn... två raser av utomjordingar för krig på jorden. Så klart! Tur vi har agent Mulder och Scully! Hm... de där utomjordingarna är ju riktigt kriminella. Varför har de inte varit med på Efterlyst? Hm... ack, dessa frågor...

/jontas - totalt spejsad

Lördag 2000-01-22 kl 21.00

Vad är abuse? Jag anser att det är en form av våld. Alla har väl mer eller mindre drabbats. Så är det när man sticker ut hakan och syns på Internet. Då kryper alla små fula nissar fram och tror att de är anonyma. Vilket visar hur korkade de är. För anonym är det sista man är på nätet.

Annica Tiger har en [abuse-sida](#) där hon tipsar om hur man ska gå tillväga om man blivit utsatt. Rekommenderas! I senaste numret av [InternetWorld](#) (nr 1) finns en del artiklar om folk som blivit utsatta för abuse. Precis som [Annica](#) beskrev i sin dagbok idag, så hade en trettonårig pojke fått telefonsamtal hem från äldre män som ville ha sex med honom. Efter att ha gjort en spårning visade det sig att en klasskompis satt in en kontaktannons på nätet i trettonåringens namn med telefonnummer! Spårning "hjälp" internetleveratören till med. Ganska anmärkningsvärt att man i detta sammanhanget debiterade 625 kronor exklusive moms! Någon som jobbar hos denna internetleverantör (vars namn jag inte skriver ut) borde riva upp himmel och jord tills man ändrat det. Detta liknar ju mer straffet efter straffet!

Sedan berättar en tjej hur hon också blev utsatt för abuse i form av mejl, telefonsamtal, blommor och brev hem. Tyvärr är man väl sådan att man vill vara alla till lags och tror enbart gott om dem. Big mistake!

Anonyma hotbrev fick en annan tjej som fick byta skola då två "bästisar" låg bakom. I dessa fallen var offren mellan 13-15 år. Då håller man tyst och vågar inte berätta för någon annan. För man tycker det är pinsamt och man känner sig skyldig. Dock ligger skulden helt hos den som gjort övertrampen. I alla fallen har ett "nej" visat sig inte räcka till. Abusen har fortsatt. Tror puckona verkligen att de är anonyma? Det viktiga är att samla bevismaterial för att kunna anmäla. Antingen till internetleverantören eller till polisen. Självt är jag för snäll (och dum) för sådant.... Till en viss gräns! Sen jäklar...

I juli -99 utsattes jag själv av något som jag klassar som abuse. Om det skrev jag i min dagbok [990707](#). Vilket osökt får mig att tänka på vad en komminister skrev i min morgontidning idag gällande bibeln:

[citat] *"Är det verkligen sant? Var det så det gick till?" ... "Personligen tror jag att man kan lita på Bibelns ord om Guds närvaro på vår jord. Men knappast att det gick till exakt som det står i den."*

Som exempel tar komministern upp exemplet om man vid en familjetid efteråt skulle beskriva hur alla satt eller vad de åt. Alla skulle beskriva det olika. Skulle sedan denna muntliga tradition gå vidare i 50-100 år innan den skrevs ner, ja då var det nog inte mycket som stämde. Vidare...

[citat] *"Det vi kallar Gud kan aldrig stängas in i någon bok. Aldrig 'fångas' av ord och detaljerande beskrivningar eller rymmas inom två pärmars. I stället är Gud så mycket större än allt detta och står över våra lite patetiska försök att förklara honom."*

Jag kunde inte sagt det bättre själv! Av någon anledning (som också komministern förklarade) så känner vi alla ett behov av att agera när något väcker en reaktion i oss som vi antingen håller med om - eller inte.

Som vanligt... om någon reagerade på det jag nu skrivit, vilket till viss del är meningen, så glöm inte läsa min länk överst, [förklaring](#). Jag skriver här mina personliga synpunkter. Är någon av annan åsikt så kan jag bara beklaga, för jag bryr mig inte. :-)

Varför detta hetsiga resonemang om abuse idag? Nä, inget särskilt. Något som i några dagar legat och mognat i mitt medvetande och då jag fört diskussion om abuse med andra. Och när jag läste komministerns text idag så blev jag bara så glad. Tänk, en troende som inte är fanatiker. Som inte fördömer. Fortfarande är jag illa berörd över händelsen i somras då jag anklagades för att vara skuld till min sjukdom MS, att det var mitt eget fel, att jag inte hade den "rätta" tron. Ack, ja... *rycker på axlarna*

Här var jag tvungen att gå ifrån för att ta min spruta. Det var då en tanke slog mig... att vända kappan efter vinden. Fanatiker säger att det är Guds straff att jag fått MS. Skulle de själva få MS skulle de säga att det var Guds sätt att pröva dem. Då är det inte ett straff. Då är det en prövning. Som sagt: Ack, ja... Hur var det nu [Magnus](#)? Visst fick du liknande påhopp om homosexualitet? Vilket fick mig att komma tänka på en länk som [EvaP](#) hade i sin dagbok, också gällande [homosexualitet](#) och hur konstigt vissa människor är funtade (denna sidan om något är ett brott mot PUL-lagen och abuse). Något som är ganska kul i sammanhanget är att vissa fanatiker säger att homosexualitet inte finns i djurriket. Då har man inte läst [DN:s artikel om "Så gör djur"](#)! :-)

/jontas - ofta utsatt för abuse och anonyma meddelanden

Lördag 2000-01-22 kl 01.00

Jag får ofta frågor om tarot. Inte lätta frågor, men jag gör mitt bästa varje gång att försöka förklara hur jag går till väga och hur jag uppfattar korten. Egentligen ska jag ju förklara mig närmare på min [tarot-sida](#), men i väntan på det ska jag här berätta... För här kan jag lägga ut texterna lite mer. :-) **Varning! Det blir långt och enbart om tarot...**

Vi tar det från början:

Min kontakt

Allt "konstigt" och övernaturligt har intresserat mig. Allt från spöken och UFO:n till spådomar och horoskop. Men särskilt tarotkorten har fascinerat mig. Min första kontakt med korten var genom taskiga engelska teveserier där man i handlingen hade korten som bevis på att enbart hemska saker skulle ske. Det var första gången jag såg korten, eller kortet - för det var "Den hängde" kommer jag ihåg. I början på 90-talet började det bli populärt att i tidningar och böcker skriva om tarotkort och det började nu också vara lättare att få tag i tarotlekar här i landet. I och med att korten mer blev allmän kännedom, började jag få upp ögonen mer och mer för just tarot.

1995 hittade jag en liten tidningsannons där man kunde beställa en tarotlek och en "lärobok". Jag nappade. För jag hade en tid letat efter tarotlekar men inte funnit några. Idag kan man snubbla över lekarna på Internet och där igenom beställa. Och många bokhandlar tar också numera hem tarotrelaterade saker, som böcker och lekar. Men tarotleken jag beställde kom inte då de tagit slut. Boken fick jag men jag var smått förtvivlad. Det var då jag såg att om man började månadsprenumerera på en serie böcker från en bokklubb, så fick man en tarotlek som premie. På det sättet fick jag tag på en tarotlek!

Jag satt hemma och studerade men visste inte riktigt hur jag skulle göra. Kände mig väldigt ensam. Vid denna tiden öppnade det i staden en affär som riktade in sig på "själavård". En bokhandel som sålde främst böcker, men även tarotlekar, började med små sammankomster i affären på kvällstid. De hade sett mitt intresse vid hyllan med tarotlekar och frågade om jag ville komma en kväll då en duktig tarotolkare skulle komma och berätta om tarot. Jag nappade. Det var då jag upptäckte varför jag inte riktigt klarade av den tarotlek jag hade. Jag hade valt fel lek. Den "talade" inte till mig. Det gjorde däremot föreläsarens tarotlek. För första gången såg jag Aleister Crowley's Thoth Tarot. Det var kärlek vid första ögonkastet. Så jag köpte samma sorts lek på en gång. Dessutom fanns det en speciellt skriven bok som bara handlade om denna tarotleken eftersom den är lite annorlunda än de andra som finns. Så jag köpte boken också. Mitt intresse uppmärksammades ännu en gång av affären som frågade om jag ville gå en tvådagarskurs som de anordnade med tarotolkaren som lärare. Dyrt var det, men jag kunde bara inte missa denna chansen. Så i september 1996 fick jag lära mig allt om tarotkorten, då särskilt Thoth-tarot. Det var nu jag fick den samlade bilden av korten, dess betydelse och hur de hänger ihop med varandra.

Min inställning

Hur ställer jag mig till korten? Spår jag? Tror jag på dem? I vilket syfte använder jag dem? Lätta frågor men betydligt svårare att förklara och svara på. Detta är helt och hållet mitt synsätt som kanske inte delas av andra som är (förmodligen) betydligt mer insatta och kunniga. Det viktiga är respekt för korten. Med det menar jag att man bör handskas med dem varsamt. Använder man dem på ett respektlöst eller skämtsamt sätt, så har de inget att säga. Betydelse får korten bara om man sätter sig ner i lugn och ro och "lyssnar" till dem. Tolkningar får inte bli ytliga eller hastiga. För då har man inte lärt sig något. Jag ser korten som rådgivare till psykologiska frågeställningar. Jag säger att jag "spår med korten" men menar då att jag konsulterar dem. För korten svarar inte på direkta frågor som "ska jag köpa en grön soffa"? Snarare på frågor som "vilka är förutsättningarna för att..."? Förstår ni skillnaden? Kortet ska svara på saker som vi själva har inom oss i det undermedvetna. Kortet ska blottlägga saker som vi kanske inte har uppe på ytan av vårt medvetande. Sedan är det så att svaren inte är huggna i sten. Våra förutsättningar ändras hela tiden genom att vi tar nya ställningstagande och beslut.

Ödet ligger inte fast. Då skulle det inte kallas för ödet.

Om jag tror på korten? Jag struntar åtminstone inte i vad de föreslår. Räcker det som svar? Jag stirrar mig inte blind på korten och jag avfärdar dem inte heller. Varför skulle jag då använda mig av tarot om jag gjorde det? Mycket, mycket sällan gör jag läggningar för andra. Jag gillar det nämligen inte. Främst för det stora ansvar som det innebär. Rent psykologiskt är det ett jätteansvar då de som kommer till en brukar komma i syftet att de har en fråga som bekymrar dem mycket. Det jag säger, det jag tolkar, kommer att väga tungt. Det ansvaret vill jag inte ta på mig. Skulle man se något dåligt i korten så får man inte berätta det. Man kan istället säga som "du bör göra så här" när man vill att de ska undvika något dåligt. Ibland tittar jag i korten för att se lite av vad som ligger i mitt förflutna, det nuvarande och framöver. Det gör mig lite splittrad. Om man försöker tolka framtiden - inträffar den som korten sagt då jag förväntar (framprovocerat) mig det i mitt undermedvetna? Eller hade det inträffat ändå?

Korten har sina bestämda betydelser. Sedan varierar det lite beroende på hur man associerar. När man konsulterar korten så gör man läggningar, särskilda upplägg där kortet i sin givna position berättar/svarar på något. För att göra det ännu svårare så måste man se till helheten av kanske tio kort som ligger utplacerade. Om det finns någon röd tråd eller annat samband dem emellan. Det är en lång inlärningsprocess där träning och erfarenhet gäller. Som tur är finns det böcker i ämnet tarot.

Böcker

"Tarot - den inre världsomseglingen" av Thomas Jönsson.
Min första bok. En mycket bra bok. Här får man kortens betydelser uppräknat. Men också förklarande texter kring varje korts betydelse och exempel på varför man tolkar dem som man gör. För en nybörjare är det en bra bok då här finns mycket förklarande texter om hur man rent praktiskt ska använda korten. Hur man blandar korten, hur man ställer frågorna, osv.

"Tarot - själens spegel" av Gerd Ziegler.
Thoth-tarot för hela slanten! Också en mycket, mycket bra bok som förklarar varför korten är målade som de är i Thoth, då den leken skiljer sig lite från andra tarotlekar.

Det finns fler böcker, men just dessa två är mina "husbiblar". Dessutom gjorde jag ett kompendium under helgkursen jag gick, och det är där jag hämtar det mesta ifrån.

Tarotlekar

Det är viktigt att man väljer ut en tarotlek man trivs med och kan arbeta med. Ofta får man prova sig fram för att hitta en lämplig lek. Jag tror jag har tretton olika. För att jag tycker de är så vackra. Jag samlar på dem. Här räknar jag upp de jag har.

Tarot de Marseilles
Rider Tarot
The Aleister Crowley Thoth Tarot
Ibis Tarot
The Stairs of Gold Tarot
Tarot of the Witches
The Röhrig-Tarot
Cosmic Tarot

The Witches Tarot
Yeager Tarot of Meditation
The Lord of the Rings Tarot
Dragon Tarot
Barbara Walker Tarot

(Vid tillfälle ska jag lägga ut exempel på hur ett kort ser ut från varje lek. Jag berättar om det i dagboken när jag är klar.)

De vanligaste är Rider Tarot och Thoth Tarot. Jag kan inte råda någon till vilken lek de bör införskaffa. Ett tips är att först ta reda på om alla korten är figurativa, dvs föreställer något specifikt, eller om de är symboliska. Symboliska kort är svåra att lära sig då kanske alla korten ser likadana ut och bara är numrerade. Då är det svårt att lära sig dem. De flesta tarotlekar är bara varianter av Rider Tarot där samtliga kort är figurativa och därmed lättare. Thoth har symboliska kort, men de är varandra mycket olika då man istället lär sig att associera till färger och former. Så de är inte heller så svåra att lära sig.

Ritualen

Naturligtvis har jag en särskild rutin för hur jag handskas med korten. Den är personlig och vi har alla våra sätt hur vi går tillväga. Så här gör jag.

- Ha det lugnt omkring mig. Jag får inte känna mig stressad av andra saker som väntar och pockar på uppmärksamhet.
- Helst inte ha druckit kaffe eller te under dagen. Det räknas som "gift" av vissa och man bör inte heller ha tagit någon form av medicin. Inte ha druckit alkohol det senaste dygnet. Om allt detta egentligen är viktigt vet jag inte, men det har blivit en del av ritualen.
- Spå inte när månen är i stigande (veckorna före en fullmåne). Månen påverkar mycket sägs det och innan en fullmåne tar det hårt på krafterna. Det enda jag vet är att månen påverkar. Att spå vid fullmåne är bäst.
- Jag har mina kort i en snidad träask med leken insvept i svart siden. Ovan på sidenduken har jag en rå bergskristall.
- Vid det bord jag spår, måste vara städat från andra saker och rent. Ibland brukar jag lägga fram fler stenar (typ ametist eller månsten), eller en doftsten (kalksten med aromdroppar på). Vissa tar även fram ett foto på någon man tycker om. Anledningen till allt detta är för att man lugnar ner sig själv och blir harmoniska av tingen man tar fram. För man fokuserar mer på uppgiften man har framför sig.
- När jag tar upp korten ur asken breder jag först ut sidenduken och har den som underlag. Först blandar jag korten lite för att "rena" dem från tidigare gånger jag lagt/använt dem. Sedan lägger jag bergskristallen ovanpå leken.
- Det är nu jag bestämmer mig för vad frågan är för upplägget och vilket upplägg som lämpar sig bäst för frågan. Sedan tar jag leken och håller den samtidigt som jag blundar, koncentrerar mig och ber en tyst önskan (bön?) om hjälp och vägledning av det stora ljusa/godheten, våra hjälpare, vårt högre medvetande och ev den som ska spås hjälpare (skyddsänglar?). Och så blandar jag leken medan jag fortfarande koncentrerad ställer frågan.

- När det känns färdigblandat lägger jag leken på sidenduken. Den som ska spås ska kupera högen (dela leken i tre högar och lägga ihop högarna till en igen). Sedan brer jag ut leken (ha den alltid vänd nedåt) i en solfjäder. Den som ska spås tar ett kort i taget som jag lägger ut i rätt position för upplägget med kortet uppåt. När alla korten är utplacerade samlar jag ihop leken som är kvar och låter den ligga vid sidan om. Jag ser till att korten inte råkar bli blandade, för det kan behövas dras hjulpkort senare vid tolkningen.
- Jag börjar tolka. Efteråt tackar jag för "den högre" hjälpen. Sedan lägger jag ner korten igen i asken med sidenduken och kristallen.

Det finns massor att säga om tarot. Har man följdfrågor efter att ha läst all denna textmassa, så går det bra att kontakta mig. Kanske finns det mer jag borde nämna? Om kortens betydelser lägger jag inte ut några uppgifter om då det är en information som är lättöverkomlig genom böcker och Internet.

Hur man gör olika upplägg nämner jag inte heller då det också varierar kraftigt användare emellan. Det samma gäller om man ska vända kort upp och ned för att få kortens motsatta betydelser. Själv gör jag aldrig det då jag anser att man ser om ett kort är dåligt eller bra med tanke på dess position/frågeställning/grundbetydelse.

Lycka till!

jontas - långdragen

Fredag 2000-01-21 kl 13.45

Om jag bara kunde förstå varför datorn emellanåt strular. Ljudfiler går inte att spela upp alla gånger, utan då finns det bara en sak att göra; starta om datorn. Konstigt nog så fungerar CD-spelarna alltid. Hm... Tänk om man vore tekniskt begåvad? Tralala...

Fredag. Igen. Lite tjatigt att veckodagarna kommer åter med så tätt intervall. :-)
Fredagar är av någon anledning "den stora familjeunderhållningskvällen" på teve. Såg att många program krockade till höger och vänster i kvällens tablåer. Vilket jag inte bryr mig om. Jag tänker då inte titta på något ändå. Brukar dessutom bli så anti mot sådant ohyfs som att lägga program mot varandra. Visst, vill man kan man titta på det ena programmet, spela in det andra och titta på repriserna av det tredje. Men så viktigt är inte tevetittandet. För andra kan det dock bli konflikt när hela familjen vill titta på olika program.

Saknad... vad saknar jag mest? Vett och etikett kanske en del skulle säga, men det är inte något jag personligen saknar. *ler* Nä, jag menar - finns det något här i livet jag känner riktig saknad efter? Förmodligen. Men eftersom jag bara för en minut ställde mig den frågan så vet jag inte säkert. Det finns mycket man kan känna saknad över, men jag är ute efter den där personliga djupt liggande saknaden som jag tror alla känner. Jag ska fundera själv lite på denna frågan och sedan återkomma. Vad jag saknar mest...

Hm... jag saknar myelin, men det är en annan historia. Myelin, det där skyddande fetthöljet som ska finnas runt nervtrådarna. Mitt myelin har tagit skada av mina vita blodkroppar. Det är därför jag har MS. Sedan läker det inte riktigt på nervtrådarna, så det är därför jag har så konstiga känsselförnimmelser i kroppen. Och det är därför mina

rörelser inte fungerar riktigt som de ska. Nervimpulserna skickas inte friktionsfritt längs med nerverna och det uppstår "stockningar" i trafiken. Jag har nog aldrig förklarat det i min dagbok. Dock har jag sammanfattat det på min MS-sida nu när jag uppdaterade allting i veckan.

Ja, och så har jag visst nytt dagboksutseende igen. Denna gången blev det neutrala färger då jag inte kunde komma på hur jag ville ha det. Det senaste dygnet har jag skrivit dagbok sex gånger. Fyra gånger raderade jag det jag skrivit. Så här ambivalent har jag inte varit på länge.

Ska jag skriva mer eller inte? Beslutsångest. Äsch, jag tror jag tar en paus. Går och rotar igenom skafferihyllorna och kylskåpet i "Jakten på den försvunna lunchen". Åh, Gud... vad var det för ett hotfullt morrande? Jaså... magen...

/jontas - saknar proteiner och kolhydrater

Fredag 2000-01-21 kl 02.00

Jag lovade visst att komma tillbaka om några timmar. Jag skjuter lite på det löftet. Fick nu plötsligt förhinder. Fick besök. John Blund...

/jontas - zzzzzzzzz

Torsdag 2000-01-20 kl 21.20

A message to Tubaman... det är helt okej att säga det fula ordet dansbandsmusik till mig. Bara jag slipper höra eländet. :-)

På jobbet idag frågade jag om någon tyckte dansbandsmusik var bra. "Ja, under rätt förutsättningar". Eh, va? Ja, enligt mitt synsätt så finns det inga "rätta förutsättningar" när det gäller dansbandsmusik... Jo, kanske om man är totalt döv... Bara jag slipper se dansbandsmusikerna. Varför dessa hiskerliga matchande kostymer?? Kanske Tobbe kan svara på det? Hörrö Tobbe! Jag har nog sett på din hemsida hur du var uppstajlad då det begav sig! :-)

Idag känner jag att jag verkligen fick mycket uträttat på jobbet. Vet också lite mer om det där med Internet och Intranät på jobbet. Tror jag åtminstone. Det är två från varandra skillda uppdrag och det råkar bara ha blivit så att jag fick båda uppdragen. För jag har accepterat det. Så... bye, bye högskola till hösten!

Jag har inget vettigt att säga. Inte just nu åtminstone. Jag har redan raderat mer än hälften av det jag redan skrivit här. Kändes lite mer meningslöst än vanligt. Tror jag kommer tillbaka redan om någon timme. Ska gå och inspireras. Nä, jag ska inte gå på toaletten... *asg* Jag ska gå och titta på lite teve och läsa lite i SKTF-tidningen, Dagens Medicin-tidningen och Internet World-tidningen. Där hittar man alltid inspiration! Gör jag inte det får jag väl gå på toa...

jontas - har blivit av med hönsen

Onsdag 2000-01-19 kl 21.30

Sju minuter innan utsatt tid stod färdtjänstbilen och väntade på mig. Jättebra, tänkte jag och gick till taxin. "Jag ska bara till XXX och hämta ett par som också ska åke med", sa chauffören. Helt okej för min del. Fick på det sättet se att EvaP hade ljusslingor i sin gran på tomten. ;-) Kul med små utflykter. Ända tills jag såg vilka som skulle med taxin. Då undslapp mig ett litet "oj, näää" och jag ville helst bara hoppa ur bilen och springa min väg. Med i bilen skulle ett par där mannen är fruktansvärt aggressiv och slår ner folk provocerat till höger och vänster. *ökänd* Himla tur jag inte skulle dela baksäte med någon av dem. Lite rädd var jag om chauffören som fick mannen bakom sig. Men allt gick lugnt och fint till. Jag höll tyst och tittade ner i golvet hela tiden. Allt för att inte uppfattas som provocerande...

Inatt skrev jag om mötet jag skulle på. Jag vet inte hur mycket jag kommer att nämna om det. Massmedia kommer också nu att informeras och sedan blir det väl ett jäkla liv. Ett jäkla liv blev det på mötet också. Kanske jag kan göra små citat och anknytningar till vad den lokala tidningen kommer att skriva om det? Jag kan sammanfatta det med Ajdå! och Ojdå! Frågan är... har jag någon chef i morgon? Hoppas jag har det...

Idag fick jag en förfrågan på jobbet om jag ville skapa, ta hand om och ansvara för klinikens officiella internet-/intranätsida. Jag har inte svarat på det än. Ska ta reda på lite mer först. Tyvärr får vi nog inte använda vanlig hederlig html-kodning, utan det ska vara med FrontPage 3.0. Vet inte vad jag tycker om det egentligen... Redan för ett år sedan skulle man utse en ansvarig men man ville inte att jag skulle få det då. Eller jo, kanske. Men man kom aldrig så långt att man frågade mig eftersom jag då blev sjukskriven. Frågan gick då istället till läkarna, men ingen var intresserad pga tidsbrist. Häromdagen hade en läkare föreslagit mig, så nu är de tillbaka på ruta ett igen (dvs jag). Skillnaden är alltså att jag officiellt nu fått frågan. Om jag tackar ja skulle det bli ännu ett skäl till att stanna kvar och inte börja studera till hösten. Frestande...

Blev så glad idag... Fick brev från både AMF Försäkring och Försäkringskassan. Tänkte att nu har de förstått att skicka ut pengarna i tid, men icke... det var bara kontrollbeskeden för fjolåret. Deklaration på gång... kommer ni ihåg den där hippa (ordvalet?) reklamen för något år sedan med kvinnan som helt plötsligt börjar vrålskrika i ångest när reklamrösten nämner ordet deklARATION? Hon är jag! Jag är också Thornmannen som springer naken längs gatorna. Dock är jag inte kinkiga Johan som har en läckande blöja på väg till mormor. Annars är jag nog väldigt mycket tevereklam. När jag tänker efter så är jag lika enerverande som Ipreman. Och inte får man kalla mig för intelligent heller... :-)

jontas - för att du älskar det goda

Onsdag 2000-01-19 kl 02.05

Glädjefnatten har börjat lägga sig nu. Ofattbart så töntig man är som blir lycklig av en liten ynka lott som gav en tusenlapp. Det är inte mycket till vinstpengar men har man tidigare bara vunnit 25, 50 och 75 kronor på lotter, så är detta stort! Helst med tanke på att jag fick hundra gånger insatsen...

Jag känner mig lite avtänd. Eh, på datorlivet, alltså. Det är nätt och jämt jag skriver dagbok just nu. Det är enklare att bara figurera lite (ähum) i andras gästböcker. Mejlen ska vi bara inte prata om! Så därför pratar jag inte om det! :-) Jag tog ut mig när jag kodade om hela min hemsida. Jag pressade mig själv för att skynda på lite. Vilket har

inneburit att jag fått pseudoskov och blivit sämre i händerna igen. Inget skov, inget farligt, inget märkvärdigt. Men påfrestande. Därför tar jag det lite lugnt tills lusten kommer tillbaks och fingrarna lyder mig lite bättre. Fast kanske det bara är jag som märker någon skillnad?

Jag kom på en sak... visst är det så att jag nästan aldrig skriver om MS i dagboken längre? Mycket om färdtjänst, ja, men om MS? Nä... Det får väl tolkas som positivt? På min MS-sida har jag något som heter "Månad för månad". Där försöker jag sammanfatta lite om hur jag "just nu" mår och har det. Man kan nog säga att den sidan ersätter min gamla MS-dagbok som jag hade i somras.

Senare idag ska jag på ett möte. Jag vet inte lämpligheten över att skriva om det här. Håller jag bara tungan rätt så går det säkert bra att kortfattat skriva vad det går ut på. Det finns arbetsorganisationsproblem (puh, långt ord) på jobbet. En utredning drog igång i höstas där personalen fick fylla i en psykologisk enkät som skulle utvärderas. Den har nu sammanställts och ska presenteras i morgon på ett möte dit personalen blivit kallad. Som om inte det var nog med en enkät, så blev ett fåtal ur personalen utvald till en personlig intervju där man förhördes och fick ge sin syn på organisationen. Jag var en utav de utvalda. Innan intervjun var jag vansinnig över "det påhopp av min person" som jag tyckte det var. Jag vill gärna ha valmöjligheter, och det hade jag inte i detta fallet. Jag var tvungen att gå med på en intervju. Ganska löjligt tyckte jag eftersom jag då hade varit sjukskriven större delen av året och fortfarande är det. Men intervjun var en positiv överraskning. Trots allt har jag synpunkter och förslag på det mesta. Så nu ska det bli spännande att få höra i morgon om något av det jag sagt lyser igenom när man nu sammanställt och presenterar materialet. Hur det går med organisationen och problemen står skrivit i stjärnorna. I slutändan tror jag inte det givit någonting. Förutom en saftig räkning för konsultarvode.

I förra veckan fick jag en påminnelse om en räkning jag inte betalt. Med hot om inkasso. Sådant blir jag sur över. Rejält sur! Räkningen var för en paket som jag fått. Hur tänker dem? Paket har 30 dagars ligg tid på posten, räkningen ligger i paketet, och räkningen ska vara betald 15 dagar efter paketet skickats? Helt klart är att de inte är några matematiska snillen och tydligen inte gillar sina kunder. Jag har betalt nu. Men jag ogillar principen för hur företag sköter detta med betalningsdagar. Skickar man ett paket så får man räkna med åtminstone 45 dagar innan betalning.

Hm... kanske man ska sluta innan man påminner för mycket om en ooljad sängbotten? Dvs gnällig... Vilket osökt påminde mig om att jag borde lägga mig och sova min skönhetsömn. I'll be back!

/jontas - nattskribent

Tisdag 2000-01-18 kl 16.00

"Pengar är inte allt". Ha! Hahaha! Pengar **är** allt! Bwahahaha! *storhetsvansinne*

Tusen kronor... Jag är riiiik! :-] Men som nån sa på jobbet... "det äts väl upp av den allmänna konkursen". Äsch! För denna lilla slant ska jag ha kul! Men jag vet inte hur. Det första steget borde bli att våga släppa vinstlotten och inte sitta och hålla hårt i den. För hur ska jag annars kunna få ut pengarna?

Igår var jag övertygad om att jag skulle söka högskola till hösten. Idag har jag ändrat mig. Jag är så otroligt nyfiken på jobbet. Där kommer att hända en massa saker framöver, och jag vill vara med och se på! :-)

Besökare nr 10.000 var på förstasidan idag. Ett riktigt pucko var det. Det var nämligen jag. Jag tycker det är roligare när andra hamnar på en jämn siffra. Att det råkade bli jag var inte meningen. Jag gick till förstasidan kl 08.03 för att se om någon hamnat på 10.000. Och så blev det jag... jaja... bättre lycka nästa gång då det blir 20.000. I denna takten dröjer det elva månader till.

Och så hamnade jag i en sprillans ny gästbok idag. Först ut var jag där också. Tydligen är jag och lägger näsan i blöt överallt. Samvetet hos mig mår inte bra. Hos många är det jag som gör inlägg i gästböcker - flera inlägg på rad! Sorry... ;-)) Vem som skaffat ny gästbok? Magnus... Ni läser väl hans dagbok? *stirrar uppmanande* Jag förutsätter att alla läser mina favoriter som jag har listade.

En våldtäktsman härjar i mitt bostadsområde igen. :-(
Signalement: hockeyfrilla... Hur svårt kan det vara att hitta någon med det???

Nä, jag står inte ut att skriva i en sådan här ful dagbok med dessa hemska färger. Därför slutar jag skriva för idag. Ses senare! :-)

Obs! Tiggare gör sig icke besvär! Vill ni ha pengar så råna en spargris istället!

/jontas - nyrik, funderar på att ta båten till Helsingör och köpa öl... kanske en hel back!
Synd bara att jag inte dricker öl...

Måndag 2000-01-17 kl 23.20

Ack, vilket hårt liv man lever... Sitter en hel dag och gör en ny hemsida bara för att gästboken höll på att ta slut! ;-)) Men nu ska jag vara färdig... helt färdig... nästan. Har inte gjort alla sidorna än och har alltid tid över för en liten dagboksanteckning. Hoppas ingen led alltför mycket om han eller hon råkade titta in här mellan 21.30 och 22.00. Då fanns här ingen hemsida. Åtminstone fick en panikkänslor och slängde sig på ICQ:n till mig... ;-)) *vinkar till Magnus*

Jag har börjat sova gott igen. Typiskt. För annars hade jag haft hjälp av hemsidan sovgott.nu. Där kan man göra en sömnprofil och det gjorde jag. Med de

förutsättningarna jag hade då jag inte sov så bra. Och så säger profillelandet att jag har normal sömn? *grr*

Jag fortsätter att häpnas över såpan på TV3 som jag följer varje dag. Våra bästa år, eller Days of our lives som den heter "over there". Jag har räknat till att minst sju personer lider av minnesförlust. Varje liten såpa med självaktning har någon med minnesförlust, men sju stycken?! Alla går de runt och säger "åh, varför kan jag inte minnas" eller "åh, jag vill inte minnas". Och så har jag räknat ut hur mycket barnen ska åldras i serien. Några barnkaraktärer är än bara småbarn. Det jag tittar på är inspelat 1995. Jag vet att de 1999 ska vara i femtonårsåldern. Alltså ska de åldras cirka tolv år på fyra år? Hm... bara för att man behöver tonåringar så man får lite kärleksförvecklingar... De vuxna åldras på normalt sätt. Så de vuxna är snart jämnåriga med barnen. Äsch, jag menar tvärtom... Så barnen är snart jämnåriga med de vuxna... Det är väl inte så konstigt att jag finner denna teveserien spännande? ;-)

Lade precis märke till en sak... har sidan varit så här rosa hela tiden? *örk* Men, lugn, bara lugn... snart kommer nya färger...

Igår installerade jag Internet Explorer 5.0 och den nya versionen av Outlook Express. Kanske inte en dag för tidigt? Jag blev inte färdig till det förrän igår. Det blev **inte** bättre med 5.0. Snarare saknar jag många funktioner från 4.0. Men jag får väl lära mig att leva med utvecklingen? Och så installerade jag ICQ Plus och fick lite "skins" på köpet. Inte så bra de som ingick. Jag letade efter "skins" på nätet, men hittade inga som var bra till ICQ. "Skins" till browsern är lätt att hitta, men det vill jag inte ha.

Ja, så då har jag lagt ut ännu en ny version av min hemsida. Väldigt vad jag ändrar och har mig. Bättre eller sämre bryr jag mig inte om. Huvudsaken är att det är (lite) annorlunda! Kanske jag inte testat hemsidan i tillräckligt många browsers? Den ser hyfsad ut i Explorer 3,0-4,0-5,0 och Netscape 4.0. Upplösningen måste vara minst 800x600. Jag orkar inte ta fler hänsyn. Nu får det vara så här tills jag ändrar mig igen. Ser något väldigt märkligt ut så får ni kontakta mig. Ibland blir man "hemmablind" av sin egen sida. Det har varit så illa så att jag drömt om hur jag suttit och knackat html-koder och taggar. Nu får det bli lite rast. Om inte annat så behöver jag nog lägga mig. Ska jobba tomorrow!

Vill ni läsa mer? Kika runt lite på min hemsida. Det har tillkommit lite nya texter och omskrivningar av gamla. Topp 100-listan är nyrenoverad och omskriven.

Ha det gott!
/jontas - taggarna utåt... och inåt...

Söndag 2000-01-16 kl 20.00

Det kommer en dag då barnet upptäcker att barnet inte förstår allt i världen omkring sig. Det är en dag som föräldern fasar inför, dels för att frågorna är svåra, men också då det betyder på en mognad från barnet som snart är på väg ut i stora världen.

Idag kom jag på en fråga som jag var tvungen att ställa till lilla mor:

- *Hur kan det komma sig att människor i din ålder, som är uppvuxna med musik av och med Hep Stars, Beatles, Elvis och Roy Orbison, lyssnar på dansbandsmusik och inget annat?*

- *Det är den naturliga utvecklingen.*

jontas ryser och fasar för framtiden

Igår blev det inte mycket till dagbok. Sov mest och mårde dåligt då jag var vaken. Men nu är jag pigg och alert igen! :-) På programmet för ikväll står det att jag ska ta spruta à la Humle & Dumle, installera typ fyra dataprogram och titta på Nikita på fyran kl 21. Så jag får ligga i. Men jag fortsätter att skriva lite till dagbok. Ni är väl rent utsvultna, era stackare! ;-) Ni har väl legat sömnlösa och undrat...

Har ni lagt märke till mina stereotyper? (tvångsmässigt upprepande av ett ord) Om ni inte har det, så lär ni ju väl från och med nu märka det klart och tydlig. På rent jäkelskap stoppade jag in mina stereotyper i föregående mening. "Ju" och "väl". Fast (stereotyp nr 3) huvudsaken är väl (ähum) att jag inte skriver ba! Fast jag är ju ba så trevlig ändå väl? ;-)

Min lilla hjärna utkämpar just nu tankarnas krig med sig själv. Ska jag söka utbildning? Ska jag fortsätta jobba? Ska jag hoppa på den utbildning som jag har vilande? Som bollplank använde jag lilla mor... igen... Med en suck sa hon:
- Om jag skulle haft en annan karriär än den jag har, vad tycker du **jag** skulle satsat på?
- Strippa på Kiviks marknad!
Hm... hon blev lite putt. Hon undrade hur hon vid sin ålder skulle kunna dra in pengar på en och en halv dag som skulle räcka i ett helt år. Tja... det kunde jag inte svara på. För annars tyckte jag det var rätt logiskt med strippa, eftersom jag gör det varannan dag i köksfönstret. För någon måste jag väl ha fått strippgenerna ifrån?? Fast det är klart... lille far kanske också har någon dold talang... Jo, när jag tänker efter... han brukar gilla naturistbad... ;-)

Måtte inte ovanstående stycke komma mina päron till känna. Då får jag gå i landsflykt upp till Småland, eller nåt! :-D

Om ni inte redan förstått det, så har jag tillbringat min dag hos lilla mor. Riktigt spännande. Varje gång jag är där har hennes grannar hängt ut samma sängkläder på tvättstreck. Oranga lakan och påslakan som är bruna/rosa/lila. Jag kan stå i timmar och stirra på dem. "Olyckor" drar alltid till sig folk...

Okej... snart går ridån upp för min lilla föreställning. Den är barnförbjuden... ;-)
/jontas - som lovade lilla mor att inte skriva om strippa på Kiviks marknad i min dagbok...

Lördag 2000-01-15 kl 19.15

Nä, jag känner inte för dagbok idag. Jag kommer tillbaks imorgon kväll. Ha det gott! :-)
/j

Fredag 2000-01-14 kl 21.20

Kinky? Jag?! *slår i uppslagsboken* Kinky, från engelskans kink och betyder mentalt avvikande. *kastar uppslagsboken* Tyvärr kan jag inte säga vad kinky betyder så jag vet inte vad alla menar som påstår att jag skulle vara kinky. Kanske man menar kinkig?

Någon som verkligen var kinkig var personen som skrev i min gästbok igår. Så fort man klankar ner på någon så är man anonym? Ännu en gång vill jag hänvisa till länken som finns ovan, Förklaring.

I kväll kopplade jag upp min gamla dator här hemma. Ville se om den gick att surfa med om jag nu ska flytta den hem till lilla mor. Datorn funkade. Den är 3½ år gammal och är rena tröskverket jämfört med nuvarande datorn. Och nuvarande dator har jag haft i drygt ett år. Hur är då min nuvarande i jämförelse med nya datorer? Vågar inte tänka på det.

Min gamle dator spejsade tydligen ut lite i årsskiftet. Jag trodde att en så pass nya dator var 2000-säkrad. Men den hade gått tillbaks till 1980. I och för sig. Vem vill inte bli tjugo år yngre? Nja, kanske inte jag. Då gick jag i tredje klass och mobbades som värst.

Den 1 mars ska vi på jobbet supa och slåss. Fast vi kanske inte ska kalla det för det? Nä, jag tror jag på anmälningslistan jag ska göra, ska skriva Ost- & vinprovning. Men jag tycker så illa om ost, så för min del lär det bara bli vin. Och se! Plötsligt finns det bara fördelar med att ha färdtjänst! :-)

Ja, färdtjänst... den eviga följetången... Har nu åkt fyra gånger i år med taxi och två gånger med buss. Undrar vart detta ska sluta...

1. Taxichaufför 1 lägger i backen och kör ifrån mig. Kommer igen och jag får sedan dirigera.
2. Taxichaufför 2 förväntade sig inte mig utan en gammal gubbe, och uppmärksammade därför inte mig.
3. Taxichaufför 3 förstod inte på sig det nya kortsystemet.
4. Taxichaufför 4 skäller på mig för att hon inte visste att de alltid på sjukhuset ska gå in och hämta passagerarna i centralhallen.
5. Busschaufför 1 visste inte om att det var nytt färdtjänstkort som gällde.
6. Busschaufför 2 visste inte om att det var nytt färdtjänstkort som gällde.

Konstigt att informationen är så dålig hos de som ska känna till och har hand om färdtjänsten. Dessutom ska man var och varannan gång få höra "egentligen vill vi inte ha färdtjänsten, men vi är tvingade och tjänar så dåligt på detta". Tack, för det! Ett tips är att de tittar på kortet. Där står servicekort. Service? Hm, ja...

Jag var visst på jobbet idag? Det har jag nästan glömt. Orkade inte göra något mer än att vara lite social. Fortfarande så trött... Sover lite bättre nu men har mycket förlorad sömn att ta igen.

Jag skrev igår om på vilka sökord hos AltaVista man kunde hitta min dagbok. Något nytt har tillkommit... **Förfalska sjukintyg**. Jo, det kan jag! Men jag har aldrig gjort det. Och jag har aldrig skrivit om det här heller. Jag kan förfalska recept också. Som att byta ut ketchup mot Chillisås i receptet till köttfärssåsen. Och jo. Jag kan förfalska andra recept oxå... :-) Tydligen kan man på svarta börsen (var ligger den?) sälja ett receptblad för 500 spänn. Vilket skulle innebära att jag lätt skulle kunna bli miljonär. Fast, får man lov berätta sådant här? Hm... Att besitta kunskapen är lite skillnad mot att utöva den praktiskt. Jag är praktisk. Äsch... *asg*

Härom dagen läste jag ut Louise Hoffstens bok "Blues". Hm... jobbig... känslomässigt alltså. Men bra och personlig med fina "låttexter" mellan varje kapitel. Ingen information om sjukdomen MS, utan "bara" om hur Louise fysiskt och psykiskt drabbats av den förädliska sjukdomen. Djävulens lotteri stämmer bra för att beskriva MS. Jag inser ännu en gång att jag haft tur. Jag har inte varit inne i NewAge-karusellen med alternativmedicinering och konstig healing. Sådant går helfett bort för min del när det gäller sjukdomar. Då tror jag bara på skolmedicinen. Och det är väl det som är det viktiga... tron...

Okej... eftersom mina "fans" kräver det... Jag har idag tagit spruta i köksfönstret med byxorna neddragna. :-)

/jontas - trinda och glada skinkor

(när jag tänker på det... kanske jag skulle kunna göra någon variant av Humle och Dumle med mina skinkor i köksfönstret?)

Torsdag 2000-01-13 kl 15.10

Nu ska jag gnälla igen... :-)

- Det finns inte vikarier till sjukvården i sommar. Så nu gör de det igen. De (arbetsgivaren) försöker locka personalen till att inte ta semester i fyra veckor i sommar genom att ge dem lite extra betalt för besväret. Detta är något jag ogillar något enormt. Sanningsenligt så avskyr jag det så in i h****te! Man har haft år på sig att se till att det finns utbildad personal att tillgå. Ändå har man inget gjort. Istället försöker man ta död så fort som möjligt på den personal som håller på att slita ihjäl sig och som verkligen behöver ledigheten. Bakläxa, landstinget!
- Stora och fula helsides reklambilder i dagstidningarna. En bild föreställande en spermie som penetrerar ett ägg. En bild av galaxen med stjärnor. Och längst ner till höger i reklamen ser man vem som står bakom dessa ganska löjligen bilder - Svenska Kyrkan. Plötsligt är de "självständiga" och efter ett par dagar har de reklam överallt. De säger sig ha svaren. Nå, vad är då meningen med bilderna? Existensiella frågor? Jag har en - *varför* är kyrkan fortfarande inskränkt och fördömande? Det kristna budskapet verkar saknas? Jo, tyvärr... jag är fortfarande medlem i Svenska Kyrkan. Av ren lathet stannar jag kvar. Av ren lathet går jag inte ur.
- Och vad får man så med posten idag då? Jo, ett massutskick. Av Svenska Kyrkan. Varför? I det brevet ber man dessutom om ursäkt då brevet skickas till även de som inte är medlemmar. Varför skicka ett brev till medlemmarna som redan vet vad kyrkan står för? Varför skicka ett brev till dem som inte är medlemmar och som inte vill vara medlem? Svagt...
- Rapport morgon skulle ta upp ett viktigt och intressant ämne. Om hur våldtagna kvinnor ifrågasätts i rättgångar och att de uppmanas att inte ens anmäla våldtäkten. Platt fall. De som var i teven kunde inte formulera sig på de nio minuter som Rapport gav dem till att uttala sig. Jag vill se ett "riktigt" teveprogram där detta diskuteras ordentligt. Kanske ett tips för Reportrarna??
- Aftonbladet Kvinna. Det får lilla mor att skratta hejdlöst och slå sig för knäna. Jag förstår varför. Som igår rörde de upp himmel och jord för att TV3 tar bort serien Sex and the City (tror jag den heter, blev plötsligt osäker). Serien som handlar om kvinnor och deras frigjordhet (?) anses vara viktig att visa? Varför? Den är ju urkass! Nog måste det väl finnas andra serier som vänder sig till kvinnor som är **bra**?? Hos Aftonbladet Kvinna skulle man rösta för om serien skulle få vara kvar på TV3 eller inte. 85% ville ha den kvar! Men hallå?! Jag tror knappast att någon av de 85 procenten har sett serien. För då skulle de inte rösta så. Förmodligen läste man artikeln och nappade på att "detta är en serie för kvinnor där männen inte får uttala sig om vad de tycker". Eller hur ska jag tolka det?
- Med vilka ord hos söktjänsten Altavista hittar man min dagbok? Jo...
Eurythmics. Jo, det kan jag förstå. Jag har skrivit en gång om att jag skulle köpa deras skiva, och gjorde det. **Om punkare** kan jag också förstå. Jag skrev en gång om att jag varit det. **Frisyrer** berättade jag om då jag var punkare och om andra märkliga frillor jag haft. **Tarotkort** brukar jag skriva ofta om. **80-talet** gillade jag och brukar framhålla det. **Dagbok!** Ja, självklart! :-)
Syntlugg och **hockey**
frisyr har jag kanske också råkat nämna. *Men...* **Trekant + sex** och **spruta i**

ansiktet????? Va' f*n? Det har jag **aldrig** skrivit om! Spruta kan jag förstå... När det gäller injektioner. Vad detta andra ska betyda vågar jag inte ens tänka på...
asg :-/

Gnällspalten slut för idag! :-)

/jontas - med sexsajt??

Onsdag 2000-01-12 kl 16.15

Halleluja! Mejlen fungerar. Men jag var tvungen att blockera elva mejl från en mailinglista, så nu får jag upp felmeddelande om att det ligger och skräpar på servern. Undrar om det försvinner därifrån av sig själv? Eller om jag ska prova att ta hem dem?

Det blev lite snärjigt idag eftersom jag skulle både jobba och gå till tandläkaren. Men det gick bra. Ovanligt bra! För hos tandläkaren hade jag inte några hål. :-) Det trodde jag att jag skulle ha, eftersom jag inte kunnat borsta så bra senaste året med tanke på den dåliga finmotoriken i händerna (MS-relaterat, ni vet). Så det blev ett tjugominuters tandläkarbesök för detta året. Och sexhundra fattigare... Röntgenplåtarna gick på femhundra spänn. Plåtarna är ju inte större än fyra frimärken. Tycker ändå jag kom lindrigt undan.

På jobbet då? Tja... hände väl inte så mycket. För jag hann inget. En försäljare kom för att visa lite produkter och det var jag tvungen att vara med på. Jag tycker så synd om försäljare. Så vältaliga och så välklädda. Ändå är jobbet inte bättre än att vara grissäljare på Kiviks marknad. Jag undrar om en försäljare egentligen säljer så mycket med tanke på hur mycket tid de lägger ner för demonstrationer. Grundlönen är väl inte så stor om de inte säljer bra. Försäljare är det jobb som står längst ner på min "kan tänka mig att jobba som"-lista.

Ingen har hållt med mig och mina synpunkter på färgerna här som jag inte gillar. Naturligtvis är det inte kräkfärger. Det är snarare något som mormor skulle kunnat ha som färg på sina underbyxor. Laxrosa och gammelrosa. Eller nåt...

Oj. Ett tillägg till gårdagens dagbok. Aqua: om killen (René?) sjunger som Kakmonstret så sjunger ju faktiskt tjejen (Lene?) som om hon gick på helium. Konstig sångkombination...

Det blev en kortis till dagbok. Jag håller på med nya hemsidoutseendet och det tar tid. Tror jag gjort åtta delsidor än så länge. Tre fjärdedelar kvar... Behöver ha ut sidan snart eftersom jag där lagt ny gästbok. Den nuvarande är snart slut och då är det lättare att lägga ut allt på en gång än att sitta och länka om till ny gästbok härifrån. Ganska konstigt förresten. Förra gästboken hade jag från maj till december. Den nuvarande har jag haft sedan 13/12 och den är slut inom ett par veckor. Våldans vad ni skriver flitigt! Det tycker jag är kul! Fortsätt med det! ;-)

/jontas - vackert leende

Tisdag 2000-01-11 kl 21.30

Vad betyder egentligen drömmar? Är det det undermedvetna som försöker säga oss något? Hela dagen har jag grubblat över en dröm som jag hade i natt. Jag förstår den inte. Den var så ologisk. Jag drömde att jag var hemma i byhålan och gick genom hela byn naken samtidigt som det framför mig sprang en fotograf och tog foton av mig. Var får man allt ifrån? Jag som är så pryd! *host, host* Men sedan ändrade drömmen karaktär och tur var väl det. Dock var den fortfarande lika ologisk. För nu var jag istället inne i en fotoateljé där man fortsatte ta kort på mig. Naken. Så klart. Alla amatörpsykologer är välkomna att skriva i min gästbok om man tror sig förstå min dröm. :-)

Just nu har jag väldigt svårt för att sova. Jag tror det är MS-relaterat. På sin höjd kan jag sova fyra timmar på en natt. Jag är helt slutkörd. Vill inget annat än att få sova ut. Men ska man drömma så konstigt så kan jag lika gärna vara ~~naken~~ vaken. ;-)

Nån som kommer ihåg Aqua och deras "Barbie girl"? Huka er i bänkarna gubbar och kärringar, för nu är de tillbaka! :-)) Redan nu spelas den nya låten "Cartoon heroes" på radio och teve, men singeln kan man inte köpa förrän den 31/1. Om låten är bra? Njae, men en klar favorit är det för min del. Det låter så mycket 70-talsdisco runt låten så den fick pluspoäng av bara det. Fast... han killen som sjunger... eller ska jag skriva "sjunger"? Han låter ungefär som kakmonstret i Mupparna. >8-]

På tal om 70-talsdisco. Jag tycker det är patetiskt att Boney M släppt en skiva till med ommixade versioner av gamla låtar. Jag tror de släppt samma skiva 1979, 1989 och 1999. Så stor variation på låtarna är det ju ändå inte. Det är bara trummaskinen de byter ut vart tioende år. Jag gillar fortfarande bäst originalversionerna. Man är väl gammalmodig...

Ha! Jag hade rätt gällande Netscape. Nu har man i Amerikat rättat till det och allt ser ut att fungera på MS-hemsidan där. Känns som en seger varje gång man lyckas klura ut fel i html-kodningar. Jag lusläser koder, och det är så man lär sig vad som fungerar eller inte. Netscape tycker jag är lite väl konservativa som inte godkänner så mycket av html-kodning då den vill ha allt 130-procentigt rätt. Explorer tycker jag är lite lösaktig som godtar så mycket som är felaktigt. Finns där inget mittemellan? Netscape är viktoriansk och Explorer en slampa. Fast jag måste ju erkänna... jag föredrar slampa... ;-)

/jonas - torsk

Tisdag 2000-01-11 kl 12.15

jontas@tjohoo.se

Ovanstående mejladress får ni använda om ni vill komma i kontakt med mig. Min vanliga adress strular men bör väl komma igång snart? Jag fick ett mejl inatt som "studsar" och blockerar alla andra inkommande mejl så jag inte kommer åt dem. Vet inte riktigt vad jag ska göra åt det, men det brukar lösa sig självt med tiden. Jag säger till när allt är som vanligt igen. Hittills har jag 43 mejl på kö som jag ska läsa. :-/ Har ni skickat något viktigt, så skicka om det igen på den andra mejladressen. Allt som skickats detta dygnet är stoppat tills vidare för mig.

Jag kommer åter senare.

/jontas - blockerad

Tisdag 2000-01-11 kl 02.45

Gårdagens dagbok...

Varför sitter jag nu ännu en natt och skriver dagbok? Tja... jag vet inte. Pga dumhet, kanske? Jag har suttit och kämpat med den amerikanske MS-listans hemsida där man kommit på att man inget ser i Netscape. Nä, klart man inte gör. Det är rena lyckoträffen om man alls kan se något med Nätskräp. Jag hjälpte dem nu lite, så jag hoppas även Nätskräparna kan se den hemsidan. Jag förmodar att det beror på att man hade bildfiler i formatet bmp på hemsidan. Det går ju inte för sig. Explorer klarar det mesta och klarar även de bildfilerna, men man bör använda enbart jpg eller gif. Åtminstone om Netscape ska visa nåt. Vi får väl se om jag lyckades. Annars får jag på'et igen.

Nå, vad tycker ni om kräkfärgerna här? :-) Okej, så det ser mer ut som blodiga uppräknings (usch, ja' é juh räli) men färgerna matchar varandra. Och så är det lite annorlunda jämfört med allt det blåa som jag kör med på min hemsida. Kräkfärger? Jo, jag tycker inte om något som ser aldrig så lite rött ut.

Om jag skulle ta och lägga mig... men först måste jag ju lägga ut lite filer. Som till länken ovan med topplistor. Där kan man se lite om min upprördhet gällande Millennium Lotteriet. :-/

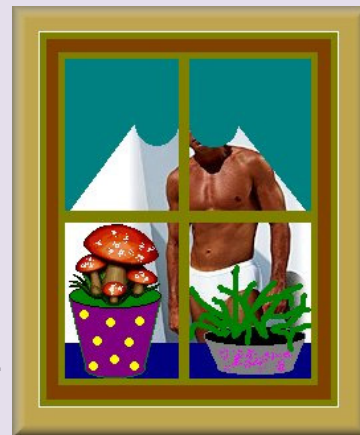
/jontas - 10891 dagar gammal

Måndag 2000-01-10 kl 20.40

Kalsongmannen in action! Eh, flugsvamp... är inte det en hallucinogen drog?? 8-] Anledningen till att jag undrar: varför skulle jag annars ha vanföreställningen att mannen i fönstret hade den minsta lilla likhet med min fagra lekamen? Visst, jag väger lite väl mycket och det gör inte mannen på bilden. Men kom ihåg att jag har 47:or i skor, dvs har stooora fötter!

För den som inte förstår bilden idag och inte har läst dagboken den senaste månaden; jag tar varannan kväll sprutor i köket. Väldigt synligt utifrån. Råkade en gång dra ner mer än byxorna när jag skulle sticka mig i låret.

Aha! Plötsligt förstår jag varför jag har fått fler läsare här. Kanske man tror att detta är erotiska berättelser jag skriver här bara för att jag *råkar* stå väldigt bar i fönstret? Hm... där kom jag på er! >8-] Snuskisar!!!

Jag fick ett litet fint pris igår från Åsa. En bild av en badanka... förstås! :-). Se bara så fin den är...

Och så fanns det en vidhängande text med motivering till varför jag förärats med ankan:

Jontas är som ett virus, ett virus man inte vill ha medicin emot, Han förgyller mina dagar med massor av skratt, får aldrig nog utan vill bara läsa mera.

Jontas är unik så är denna speciella TankaR, finns bara en anka av denna sort, fortsätt stå där i fönstret nu Jontas!

För jag fortsätter med glädje att simma omkring på hans sidor, för här är vattnet alltid varmt!

Tack Åsa! :-)

Den evige följetängen... färdtjänsten! *suck*

Färdtjänsten är ny för i år då andra tagit över. Jag stod där och väntade i morse. Och se, där kom ju taxin nere i korsningen. Körde mot mig. Svänger in på uppfarten där jag står. LÄGGER I BACKEN OCH KÖR SIN VÄG MOTSATT HÅLL! Men hallå! Jag då? Får inte ja' fylja mä? Kände mig lite dum men jag stod kvar. Fem minuter senare kom samma taxibil igen. Denna gången fick jag följa med. Ingen förklaring till varför han gjort såhär fem minuter tidigare. Inga andra fanns ju i taxin. Däremot blev jag lite misstänksam när han fick vika ihop alla kartor som låg utspridda över sätena. Sedan fick jag dirigera vägen till jobbet. Under resans gång fick jag höra små förklaringar och snart, vilken sekund som helst, kommer öronen att trilla av mig. Man bytte alltså färdtjänst i staden då det var så mycket klagomål på förra och för att det skulle bli bättre. Jag skulle alltså idag tre kilometer till jobbet. Vi har färdtjänstbilar i staden. Men min taxi hade fått köra tre mil för att köra mig tre kilometer!! Eh, får han tro ersättning för utkörningen? Jag tyckte synd om honom. Tre mil... *suck* Kan man annat än skaka uppgivet på hövvet?

Idag smög jag in till farbror doktorn och begärde förlängd sjukskrivning. Jag har ju bara denna månaden ut. Nu är jag sjukskriven heltid till 30 april. Tre månader till alltså. Om en månad börjar arbetsprövningen när jag får möblerna på jobbet. Då hade jag tänkt gå upp till halvtid (är nu på jobbet 25%). Allt görs under pågående heltidssjukskrivning, om nu nån undrade.

Jag pular. Jag filar. Jag planerar. Jag sliter i mitt anletes svett. Jag håller fortfarande på med den nya hemsidan som ska komma vad tiden lider. Eller om det är jag som lider. Det är juh så *mycket* som ska göras. Och så är det ny dagbok i morgon. Nya fäger och jag går tillbaks till gamla dagboksutseendet (nästan) och slopar framsen igen. Varning: jag har kräkfärg på dagboken från och med i morgon. Det om något borde ju locka er tillbaks, va? ;-)

/jontas - spruta på gång

Söndag 2000-01-09 kl 17.35

Jag mår bra. Men jag har huvudvärk, har ont i ett öra, är dålig i magen, fryser och har ont i halsen. Tur man är frisk. För det blir en hektiskt vecka. Med lite pusslande så ska det säkert gå bra.

Tycker jag känner mig lite hängig och trött. Tror inte jag orkar skriva mer idag. Har haft en relativt datorfri söndag. Skönt. Har dock tagit mig tid att gå igenom lite fler mejl. På den där mailinglistan jag är med i om en viss författarinns böcker, har diskussionerna gått livliga. Där är typ 170 deltagare (två män) och det diskuteras just nu om vilken BH-storlek de har. Mike och jag dreglar... ;-) Tror jag ska läsa mejlen en gång till... Så jag har inte tid med er här! Synes! ;-D

Jonas

Lördag 2000-01-08 kl 18.00

Jag hade fel när jag härom dagen sa att dammsugaren skulle ha fått en millenniebugg. Tyvärr tror jag den fungerar. Istället är det jag som drabbats av millenniebuggen och fått kortslutning i hjärnkontoret. Jag och siffror... Ulrika påpekade i gästboken att hon igår inte passerat något streck. Så sant så! När jag fick tänka efter... I min invecklade tankegång så fyllde hon 30. Det kom jag fram till efter att ha räknat ut att hon var född -71 (*det visste jag*) och därför borde fylla 30. Men hallå?! Jag gyller ju 30 och är född 1970? Men sådant kopplade inte jag. *suck* Ledsen Ulrika! Njut av sista ungdomsåret! ;-)

Jo, jag har svårt med siffror. Särskilt årtal. Det är ett bekymmer på jobbet att jag inte kommer ihåg patienternas personnummer, men kan telefonnummerna på sjukhuset. För några år sedan satt jag i telefon med någon myndighet (privat) och de bad mig uppge mitt personnummer. Eh, öh, va? Jag kunde inte för mitt liv komma på vilket år jag var född. Men jag kom ihåg när lilla mor var född, hur gammal hon var när jag föddes och med papper och penna kom jag fram till att jag var född 1970. *Liite* pinsamt. Som gårdagen... :-)) *ruelse*

Med statistik kan man ljuga ganska friskt. Min hemsida är Sveriges sjunde mest besökta sida! Det lät väl nåt det? Jo, jag finns på en sjunde plats. Har man den svenske varianten av sidräknaren NedStat på sin sida och har registrerat sin hemsida som **personlig** hemsida så stämmer det att dagboken ligger på sjunde plats. Vilket inte säger mycket egentligen. Rekordet skulle bestå i att jag en dag hade 137 besökare här. :-o

Nu vet jag varför jag och många fler slagit besöksrekord på sina hemsidor. NedStat-räknaren har räknat fel och har nu kommit upp i lika många träffar som andra räknare. Så det är inte fler besökare, utan nu registreras alla utan lika många missar. Jaja...

I gästboken frågar jag nu vad skolfröken hette i första klass. Man *borde* väl komma ihåg det? Klassföreståndare man haft är väl lätt att komma ihåg? Värre är det med alla löst springande ämneslärare man haft genom åren. Jag var nog förälskad i min skolfröken i första klass. Eva. Hon hade långt brunt hår i hästsvans. Enorma runda glasögon. Och rött läppstift som hon hade lika mycket på läpparna som på tänderna. Och så körde hon en marinblå Amazon. Det var kärlek det... *hänförd suck* ;-)

Nu vet vi hur det är att dö. Man dras in i det stora vita ljuset. Många med nära-döden-upplevelser brukar berätta det så. Och i alla långfilmer! Spöken och våldnader är vilsna själar som inte sett ljuset och därför är fast mellan liv och död. I alla amerikanska långfilmer (som Ghost eller Poltergeist) får vi lära oss att vi i livet måste lära de icke-döda att finna ljuset och gå in i det. Så nu vet alla att det är det man ska när man dör. Vilket är mycket, mycket tragiskt. Det innebär att med tiden kommer alla spöken och våldnader sluta existera då man på en gång går in i ljuset. Så trist. Ingen kommer att förstå sig på spökhistorier. Inga katolska präster kommer att kunna bedriva andeutdrivningar. Inga köksknivar kommer att sväva fritt genom rummen. Man kan inte dreja i lera med sin älskade som är död. Kyrkogårdarna kommer att bli tysta nattetid. Så... så... *tragiskt*... >8-] *Jäkla Hollywood*

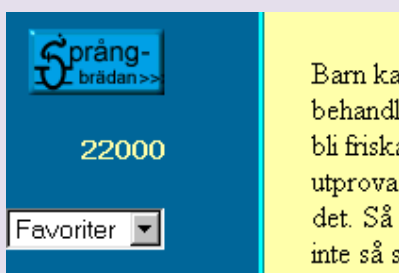
Jonas

Fredag 2000-01-07 kl 22.50

Två grattis...

Har den äran på födelsedagen, **Ulrika**! Hur känns det att ha passerat strecket? Jag kommer dig tätt i hälarna... ;-)

Och så fick jag i gästboken ett krav på 22.000 kronor. Hm... Jo, det var nog en missuppfattning.

Grattis **Louise** till fullträffen! Du blev besökare 22.000 här. Och bildbevis fick jag också... ;-)

Jonas

Fredag 2000-01-07 kl 16.15

Barn kan bli sjuka. Så sjuka att de behöver komma under sjukvårdande behandling. Det kan till och med vara så illa att de behöver medicinering för att bli friska igen där de ligger i sjukhussängen. Men... medicinerna är inte utprovade på barn. En rapport sa idag att två tredjedelar av medicinen inte är det. Så hur gör läkarna då? De provar sig fram... chansar. Naturligtvis är det inte så sjukvården bedrivs på alla barn, för förhoppningsvis har man provat sig fram till rätt och lagom dosering för varje ny medicin som kommer. Men något sjukt barn måste ha agerat försökskanin då man inte har en aning om hur läkemedel ska doseras för barn. Officiellt rekommenderar man inte läkemedel till barn som inte är utprovade till dem. Det skulle innebära att de inte fick någon medicin över huvudtaget. Innan man släpper ut en medicin på marknaden genomgår den tester (på djur) och undersökningsgruppen (med män) får prova den. Barn och kvinnor brukar inte ingå i testgrupperna. Det finns läkemedel för kvinnor (gyn-preparat) som enbart testats på män. Anledningen är lite vagt att det är svårt att testa på kvinnor eftersom undersökningsresultaten påverkas av att kvinnor har menstruationer och därmed "rubbnings" i hormonflödet. På män är det mer strömlinjeformat och man behöver inte tänka på sådana "dumheter" som hormoner. Men då är frågan... hur fungerar en medicin avsedd för kvinnor men som bara testats på män? Fysiskt sett är män och kvinnor olika och reagerar olika för bl a läkemedel. Hur är det då för barn? Av nöd tvungen måste man ge dem medicin, men det tar ett tag innan erfarenheten visar om man över- eller underdoserat ett läkemedel.

Snabba kast...

Jag har i något år sagt till lilla mor att hon borde skaffa en dator. Baktanken, som jag hållt tyst med, är att jag vill ha något att göra när jag hälsar på hos henne. Jag är där så ofta och har lite tråkigt där ibland. Inte ens video har hon! (usch, så hemskt :-). Men lilla mor vill inte ha dator. För hon är för gammal för sådant och är obildbar då det gäller datorer. Men hallå?! Hon är ju bara *räknar på fingrarna* 47 år!

Men så igår så fick jag den självklara uppenbarelsen. Jag har ju två datorer här hemma men använder bara en. Så jag frågade lilla mor om jag inte kunde ta med den ena och ha där hos henne, eftersom jag var så uttråkad. Döm om min förvåning:

"Ja, men självklart! Vi kan ha den i gästrummet" sa lilla mor.

Oh, tänkte jag. Va' bra!

"Då måste du ha förlängningsladd till telefonen så du kommer ut på Internet?"

frågade lilla mor.

"Nä", sa jag. "Jag behöver inte Internet, bara jag får använda en dator".

Då hängde lilla mor läpp och sa med darr på rösten. "Men jag vill ju ut på Internet".

Här hade jag drattat i golvet om jag inte suttit. "Va? Men du var ju inte intresserad av datorer?" sa jag.

"Nä, men ska man ändå ha en i huset så kan man väl se vad det egentligen är du har för dig på datorn".

Så nu är min andra dator snart på väg ut till lilla mor. Till och med mors lilla sambo, som tycker att Internet är det fjantigaste han hört talas om, ser fram mot detta. Ingen av dem har surfat eller vet vad det innebär. Nu är bara frågan... Hur ska jag göra för att de inte ska "råka" snubbla över min dagbok?? ;-))

Hm... klarar jag mig verkligen med bara en dator här hemma? Kanske det blir nödvändigt att skaffa en bärbar? Vill oxå vräka mig i sängen med en dator! *tittar

lite avis på [EvaP*](#) :-)
Frågan är om jag nånsin gått ur sängen då...

Jonas

Torsdag 2000-01-06 kl 21.15

Eh... hoppersan? Jag glömde bort att jag skulle skriva dagbok. Hm... efter ett år glömmer man den dagliga rutinen? Vad kan ha gjort mig så disträ? Kan det vara för att jag hela dagen tänkt hårt. Jag har säkert i tio timmar i ett sträck suttit och funderat på hur min nya hemsida ska se ut. Dragit upp riktlinjerna. Jag har suttit med block och penna och antecknat alla mina briljanta idéer. Om de nu är så briljanta... Hur som helst så plockade jag fram det stora tecknarblocket ikväll och gjorde en liten bild som jag *kanske* ska ha på min nya indexsida. Om jag vågar. Min teckningsförmåga är väl inte helt lysande, särskilt inte nu när jag har så dålig finmotorik i händerna. Men, men... Ny hemsida är på gång...

Jag kan inte komma på mer att skriva idag. Har tagit spruta och det blödde som aldrig förr. Kul. *ironisk*

I'll be back tomorrow! :-)

[/jontas - hemsidesnickarn'](#)

Onsdag 2000-01-05 kl 20.55

Innan jag glömmer bort det... jag har lagt till tre nya favoriter i min lista till vänster vars dagböcker jag läser. :-) Listan växer... Louise känner ni kanske igen från min gästbok? Och Häxan och jag har tarot som gemensamt intresse. JOhan, alias Tubaman, hittade jag genom Åsas (Badankan) gästbok.

Gästböcker är något jag gillar. Förutom att man på det sättet kan finna nya bekanskskaper, så fungerar det också som en dialog med läsarna. Så min gästbok ser jag som ett stort komplement till dagboken. Läser man den ena bör man läsa den andra, om man inte vill missa nåt. Vill man sedan få en stor och heltäckande bild bör man läsa i mina favoritdagböcker gästböcker också! :-) Förvirrande? Plötsligt ser man nätverket av människor och hur vi alla på ett eller annat sätt har kontakt med varandra. Jo, vi är nog en ganska stor gemenskap. Det är därför Internet för mig blivit ~~skitkul~~ enormt intressant. 8o)

Jag har varit på kalas idag. Hos [Susanne](#) (sajbersus) då hennes hemsida fyller 1 år! Än har jag inte hunnit äta upp tårtan för henne, så kila dit och mingla lite i gästboken! ;-)

Händelselös dag. Tror jag. För jag sov. Det var priset för att jag var ute och flängde runt på stadsbussarna utan kryckan igår. Fast det var skönt att få sova ut (tretton timmar).

På min tid... brukar gamla gubbar säga och minnas tillbaks på den gamla goda tiden då de i nästa sekund klagar på hur dåligt allting är idag. Jag är inte gammal, men jag klagar på samma sätt. Det *var* bättre förr. Då skrev man i tevetablåerna vilket avsnitt en teveserie visades i. Typ "Dallas avsnitt nr 96". Så är det inte idag. Om man överhuvudtaget skriver något! Ibland står där "Profiler avsnitt 17".

Underförstått: "för säsongen". För egentligen är det kanske avsnitt 42 som allt, men man räknar inte längre ihop avsnitten. Det är inte kul när man plötsligt upptäcker att avsnitt 6 inte är från nuvarande säsong, utan är en repris från förra säsongen. Det är så nu för tiden att man inte ens berättar om det är repriser man sänder, hur länge repriser ska gå (för man sänder inte en hel reprisomgång), om eller när nya avsnitt kommer. Inte sa man på Kanal 5 att man gjorde säsongsuppehåll på Vänner. Plötsligt var man mitt inne i en reprissändning. Ganska fult gjort då man kör på i reklamen som om det fortfarande var nya avsnitt. Kikar man i tidningen så har där stått (R) på Kameleonten hela hösten då det visades nya avsnitt. (R) betyder väl repris? Nä, de har noll koll på tevekanalerna och i tidningarna. :-(Det var bättre förr...

Trettondagsafton? Va? *Vem* firar det egentligen? Eller är det bara en vilodag så här årets första vecka för att man ska återhämta sig lite mer från nyårsfirandet? Nästa helg får vi vänta länge på. Påsken. Men påsken firar vi åtminstone. Det är då vi rycker av fjädrarna på alla hönor och färgar dem i de hiskerligast färger (fjädrarna, inte hönorna).

Nu ska jag gå och kika på "Fars lilla tös". (Fredrik Dals-teatern i Helsingborg tror jag att jag ska utse till Skaulands nationalteater.) Jag har faktiskt inte sett något därifrån sedan Eva Rydberg tog över efter Nils Poppe. Spännande... teven kallar...

Jontas visdomsord, nr 15:

Att dölja sin okunnighet är att låta den växa.

[/jontas - gnällspik](#)

Onsdag 2000-01-05 kl 00.35

Var det många som slog besöksrekord i sina dagböcker igår? Själv lyckades jag få hit 135 besök och det är mycket för att vara min dagbok. Iofs brukar det gå periodvis då det plötsligt tillkommer flera läsare på en gång. Hoppas nu bara att alla stannar kvar som hittat hit. *ler* Tänk för ett år sedan... då hade jag mellan sex och tio besökare som mest under flera månader. Plötsligt tog det ett skutt upp till 37. Sedan omkring 80, nu senast runt 90-100. Och så då igår... 135! Det är sådant som sporrar till att fortsätta skriva. :-) (min andre sidräknare har alltid varit generösare och visade igår på 151)

2000. Windows 2000. Diskborste 2000. Kakelplattan 2000. Toarullen 2000. Nu är det 2000. Alltså år 2000. Vad ska man nu döpa produkterna till? 2000+? 3000? Annat? Det är så dålig fantasi att döpa saker till något som kan härröras till ett årtal. För när datumet är passerat så är också varan ointressant ur konsumentsynpunkt. Tänk att det sitter folk som får betalt för att döpa produkter till ett existerande årtal. Fjantigt.

Jag har inte dammsugt i år. Det går inte. Det är den där millenniumbuggen som ställt till det. Ja, jag vet inte om dammsugaren fungerar, men jag förutsätter att den inte gör det. Vad har **du** för ursäkt? ;-)

Jag har uppdaterat topplistorna överst!

Jontas visdomsord, nr 14:

Trädgårdsskötsel kräver mängder av vatten - mest i form av svett.

[/jontas - torrlagd](#)

Tisdag 2000-01-04 kl 19.30

När man trodde det var över. När man trodde att andra glömt. När man trodde man själv lyckats förtränga det. När man trodde man satt säker.... **då** börjar man på bussen spela "Stackars tomten" med Markoolio och Rob'n'Raz! Plötsligt kom jag på varför jag tycker så illa om att åka buss. Det finns många anledningar...

Lektion 1:

Detta är mitt gamla färdtjänstkort. Det gäller egentligen till september i år, men nu har Skånetrafiken (bussbolag) tagit över färdtjänsten. Så därför...

Lektion 2:

... har Skånetrafiken bestämt att kortet ska se ut så här istället.

Lektion 3:

Jag vet hur kortet fungerar. Alla andra med färdtjänstkort vet hur det fungerar. Alla vet hur det fungerar. Utom Skånetrafiken!!! Vad var det jag sa! *olyckskorpen fick rätt* Det *blev* inte bättre för att man flyttade över färdtjänsten till någon annan. Det fanns så mycket kritik mot de förra, och det tyckte jag de fick oförskyllt. Jag har haft mina små aningar och misstankar om hur det skulle bli nu. Och får vatten på kvarn direkt! Ha! *skadeglädje* Jag har bara en fråga... Hur hade det varit om man berättat för busschaufförerna på Skånetrafiken att de nu också har färdtjänst? Precis som tidigare åker man gratis på buss om man har färdtjänst. Men det hade varit bra om chaufförerna fått besked om att det finns ett nytt kort. Dessutom fungerar inte kortet jag fått. Den ska stoppas ner i en maskin på bussen. I displayn står då "ogiltig". *fnys* Som förklaring fick jag att mitt kort var för gammalt! *asg* De (Skånetrafiken) skickade hem det nydesignade kortet för en vecka sedan till oss alla med färdtjänst.

Hoppas någon berörd person hade nytta av min trestegslektion. :-/ För min del har det löst sig ändå. Jag "plankar" på bussen eftersom man inte vet vad man ska göra med mig eller mitt kort. Chaufförerna blundar och viftar med handen att jag ska gå och sätta mig. :-)

Njae. Jag är inte förtjust i att åka buss. För det tar så jäkla tid! Tidigare när jag bodde i byhålan hade jag två mil och tjugo minuter till jobbet. Sedan flyttade jag närmare jobbet och har bara tre kilometer dit. Men fyrtio minuter med bussen som går direkt?! Felaktigt skulle man kunna dra slutsatsen att ju längre bort man bor, desto fortare går det att ta sig mellan två punkter. Jag gillar inte att åka taxi heller till jobbet, även om det då tar mindre än fem minuter. Ack, ja... Bekymmer...

Men jag är trots allt väldigt glad och stolt idag. Jag tog bussen till och från jobbet och lät kryckan stå kvar hemma. Lyckligtvis föll jag inte ihop i någon liten hög av utmattningen, men visst - jag blev rejält trött. Förutom MS så är jag ju ganska otränad då jag har svårt att röra på mig. Fast tar man det lugnt så klarar man allt! När jag gick ut idag blev jag lite orolig över att inte ha kryckan med mig. Detta är första gången på över sju månader som jag helt och hållet låtit bli kryckan. Och första gången på tre månader som jag gått så långt som till bussen och åkt med den. Jag saknade tryggheten som kryckan gett mig under denna tiden. Det är som att vänja sig av med nappen. *ler* Undrar hur länge det håller innan jag måste ta till ~~flaskan~~ kryckan igen? Just nu har jag ingen MS-attack och är nästan helt återställd från de tidigare, men allt är bara temporärt. I och med att jag har svårt med orken är det möjligt att jag ändå får fortsätta åka färdtjänst och använda kryckan. Kanske det bara var en engångsföreteelse idag? Jag ville ju liksom bara prova mina gränser... även om vissa säger att jag saknar gränser totalt! ;-)

På jobbet lyckades jag ta mig igenom brandväggen och skriva i en gästbok. I Tobbes gästbok. Det verkar som om han tror det är det enda jag gör på jobbet om dagarna? Surfar? Nänänä... :-)

Arbetsbeskrivning:

- Innan jag går in på mottagningen måste jag gå via affären och köpa frukost. Den ska alltid bestå av en ostfralla och chokladmjölk.
- Jag hänger av mig kläderna (**bara** ytterkläderna) och tar sedan kvickt som tusan genvägen genom konferensrummet för att snabbt komma till fikarummet. Där intager jag min frukost under minst en halvtimme.
- När klockan så har passerat 10 går jag min lilla runda bland kollegorna för att

spydigt säga god morgon.

- Jag går in på mitt rum och startar datorn. Under tiden den går igenom alla sina funktioner av minneskontroller och dylikt, står jag och tittar på medan den tänker.
- Därefter kan jag öppna mejlprogrammet, Internet Explorer, MS Word och PASiS (PatientAdministrativt System i Skåne) som jag snabbt förminskar och har redo.
- Nu är det hög tid att uppsöka kollegorna igen för att höra det senaste skvallret om vilken sköterska som vänsterprasslar med vilken läkare. (Konstigt... aldrig sekreterare med sekreterare? Nävisst, nä. Det skulle ju förhoppningsvis inkludera mig - *nästan* ensam manlig sekreterare som jag är).
- Här börjar det bli snärjigt med tid då jag måste kolla om någon skrivit i min gästbok.
- Plötsligt är det lunch.
- Efter lunchen utför jag dagens viktigaste arbete - jag fungerar som konsult och förklarar för andra vad det är för fel på ~~dem~~ deras rutiner och hur man *egentligen* ska göra.
- Innan de hinner slå något hårt i huvudet på mig så har jag tagit flyktbilen (färdtjänsten) därifrån.

Såja! Nu vet ni hur det är att socialt arbetsträna 25%! ;-) Typ... Ska sanningen fram, så *är* detta sanningen! Men jag utför också lite arbete. Men den är sekretessbelagd.

Nix! Nu ska jag gå och sätta grillspettet i sidfläsket. Dags för spruta... Morsning!

Jontas visdomsord, nr 13:

Det finns inte två människor som är likadana - och det är båda två lika glada för.

[/jontas - ergofoben \(ergofobi = sjuklig rädsla för arbete\)](#)

Måndag 2000-01-03 kl 22.00

Varför lovar jag återkoma under dagen när jag inte har något att säga? Tja, jag har ju aldrig nåt att säga. Nåt vettigt alltså... ;-)

Jag har två alternativ - antingen skriva dagbok eller svara på alla mejl jag fått. Jag försöker göra både och. Börjar nu förstå att jag borde läsa lite mer engelska för att kunna skriva och förmedla de saker jag vill. Visst, jag förstår att läsa men det räcker inte till. Frustrerande.

Oh, kom precis på det första ordet jag lärde mig på engelska: "pink". Äsch, vem bryr sig...

I morgon är det jobb igen. Jag tar bussen! Skiter i färdtjänst. Skiter i kryckan. Ska prova mina "vingar"! Håll tummarna på att jag inte faller ihop i en vacker hög på busstorget i morgon.

Nä, jag har inget mer att skriva. Förutom lite visdomsord då..

Jontas visdomsord, nr 11:

Vid problem - bete dig som en anka!

Lugn och fin på ytan, men paddla på utav helvete under ytan!

Jontas visdomsord, nr 12:

For me, it is nothing. New millennium, or new century, or new year. For me it is another day and night. The sun, the moon, the stars remain the same.

[Dalai Lama]

[/jontas - ingen krycka](#)

Måndag 2000-01-03 kl 12.55

Vilka fasoner! Här hinner morgontidningen komma innan man hinner lägga sig! Det hör man väl på namnet! **Morgontidning**. Då ska den inte komma på kvällen! (kl 03.53) Förresten... varför har jag sådan huvudvärk idag? ;-)

Satt uppe länge och mejlade fram och tillbaks med Amerikat. Det är ju då de är som piggast. Naturligtvis (?) var det MS-listan "over there". Så gott som alla behöver gå ner i vikt. Massor i vikt! Krambjörnen och jag ska nog sporra varandra. Får väl se...

Egentligen började diskussionen om att vi skulle skaffa en officiell t-shirt med någon käck slogan. Förslagen var många. Dock kom jag på att jag behöver så stor t-shirt pga övervikten, så alla förslagen på slogans skulle nog få plats utan problem. :-/ Vilken slogan som vinner? Tja, det lutar åt "I'm not drunk, I have MS!" Det är något jag brukar säga ganska ofta. ;-) Fast om man är i förnekelse av sin sjukdom kan man också säga "I don't have MS, I'm just drunk..."

Nu! Måste jag hasta vidare... höres lite senare med mer av mina visdomsord...

[/jontas - vingelmaja](#)

Måndag 2000-01-03 kl 00.25

Vad förväntar jag mig av detta året? Personligen, alltså? Vet_i_f*n! Hälsan kanske? Jag har igår spått mig igen i tarot. Samma svar får jag om och om igen. Rikedom. Jag vill inte ha rikedom. Jag vill ha hälsan! *trumpen* Annars har jag inga önskemål eller förväntningar av detta året. Börja studera? Kanske. Börja jobba? Kanske. Flytta? Förhoppningsvis. Börja dansa foxtrot? Nä, fy för den lede.

Folk betar sig märkligt. Jag som trodde jag hade ensamrätten. Ett nytt årtusendet (fast enligt mina matematiska beräkningar kan det inte bli nytt årtusende förrän 1/1 2001 och då går vi in i det tredje millenniet - så Millennium 2 är mellan 1/1 1001 till 31/12 2000 - sorry Markoolio!), ny start (med Ian och Bert?), nya förväntningar, nyandlighet, halleluja! Plötsligt ska man alltså vara andlig. Och hur andlig är du? **Testa dig!** (öppnas i nytt fönster) När man sedan gjort testet får man se vilka kända personligheter man hamnat nära åsiktsmässigt. Mina "kamrater" blev Ma Oftedal, Caroline Krook och Rosie Björkman! Asså, Gud och Gudinna vad det stämmer! :-) Jag är en salig röra av (i tur och ordning) shamanska trummor, kristendom och tarot! Tänk, så skönt att få det bekräftat. Om nu någon mot förmodan inte skulle

känna igen det sista namnet - Rosie Björkman - så är det en välkänd häxa som skrivit en bok om bl a tarot. Hon har också en egen tarotkurs på nätet. Fast då som häxan [Jolanda den Tredje](#). I gruppen under, som inte var andlig på samma sätt, återfanns Ulf Ekman. Jag kan inte förstå vad som skiljer honom från mig? :-o

Ännu fler tester? [Hur märklig är du?](#) (tack [Eva-Lena](#) ;-)

Själv var jag tydligen *väääldigt* märklig. Desto fler ja-svar man ger, desto konstigare är man. Fast jag har aldrig försökt dölja att jag är en [kuf](#). Bland annat svarade jag ja på:

- Jag har haft kajal runt ögonen.
- Jag tar illa upp åt uttrycken *äger* ett husdjur.
- Jag har döpt kroppsdelar.
- Undrat över vart svärdet i Highlander tar vägen i duschen.
- Jag har en tarotlek (du milde - jag har 13 st så jag är nog konstig).
- Jag äger ingen bil.
- Läser serierna först i dagstidningen.
- Går utan underkläder. (hahaha!)
- Citerar från filmer och teveprogram. (-I didn't kill my wife! -I don't care! (Harrison Ford och Tommy Lee Jones i The Fugitive))
- Har speciella önskemål på McDonalds.
- Vet vad jag har "födelsesten". (Ametist)
- Följer såpor på teven.

Fast jag har gränser... Jag har inte dansat naken utomhus i regnet. Men det var väl i stort sett det enda. I'm not 100% weird! *lättnadens suck* Men dock...

"You answered "yes" to 49 of 115 questions, making you 57.4% weirdness pure (42.6% weirdness corrupt)."

Jontas visdomsord, nr 10:

Vi har glömt världshistorien om vi inte räknar med att den som sitter vid makten förr eller senare kommer att utnyttja den till fullo.

[/jontas - fullt normal \(?\)](#)

[Söndag 2000-01-02 kl 02.45](#)

Så har jag frångått något jag sagt att jag aldrig skulle göra igen - ha frames! Men i mina försök till små förnyelser här i dagboken, så blev det så här. Tyvärr vet jag inte hur det ser ut här förrän jag varit på jobbet och sett på datorn där. Där ser man alla sina synder. Måtte här inte vara någon hiss till vänster i menyfönstret. Längre fram (om en månad kanske) kommer jag att rensa mycket av min hemsida. Mer allvar och mer hjärnsläpp. Allt det där mittemellan ska bort. Typ pinupporna, läkarsekreterare och så. Det som finns ska jag nog skriva om lite. Jag kommer ta mycket mer ställning för saker och ting, typ mot våld och för jämställdhet. Hm... kanske mina texterna också försvinner. Får se vad det blir av dessa planerna. Men som jag känner det nu så kommer jag att behålla min blåa färg.

Min vuxenhetsfaktor fick sig en törn igår kväll på den där festen jag var på. För det första var det en fest för bara några få inbjudna. För det andra visade det sig vara en förlovningsfest! Gammelmoster har förlovat sig på gamla dar! :-)

Javisst, ja. Min lilla "törn"... Jag hamnade vid barnbordet. Fick inte plats vid de vuxnas sällskap. Fast egentligen var det kusinbordet, för några barn är vi egentligen inte. Även om jag råkade vara dubbelt så gammal som kusinerna. Gud, vad jag känner mig gammal! Och dessutom hamna vid barnbordet! *skrattar* Annars var det mycket trevligt med älg. Ja, vi åt älg alltså. Årets första lagade måltid. Fast snart är det vardag och då får man väl äta äcklig korv eller nåt.

Jag har tidigare inte varit och besökt Gammelmoster och den nye mannen. Lååångt ut i all oredighet. Men det verkade okej. Där fanns ström och rinnande vatten, och då går det ju an. *kritisk* I och för sig var det mörkt, men jag tror där fanns grisar, hästar och kor också. Jag såg inget, men hörde. Undrar om det var en bondgård jag var på. Åtminstone fanns där en hund som jag blev väldigt förtjust i. Den överföll mig och fick mig på rygg på köksgolvet. Så nu kan jag knappt gå. Har härjat för mycket och lekt. :-) Det var en Springer Spaniel, nån typ av jakthund. Som om inte detta var nog fanns där min favoritburfågel - nymfparakit. Det hade jag när jag bodde hemma. Njae, jag förstår inte detta. Varför kommer alltid djur självmant fram till mig? Hunden höll jag på att få med mig hem. Den ville följa med in i bilen. Fast det är väl som med Jesus - "låten barnen komma till mig". Eller hur det var! ;-)

Isch, vad jag luktar icklit! Luktar hund.

Läggdags? Sovdags? Redan? Okej, då! Inga visdomsord vid detta tillfället. Det har jag skrivit i gästboken! Något svammel om hjärtan och historia. :-)

[/jontas - djurisk](#)

Lördag 2000-01-01 kl 15.00

Äsch, jag skriver lite till...

Det är mörkt - det är natt i Betlehem. Och vad gör man då? Jo, man släpper ut några tusen duvor samtidigt som man tänder fyr på fyrverkeripjäserna! Smart! Släpp ut duvor mitt i natten och skjut ner dem bara! Ett värdigt firande av millennieskiftet! :-)

Om jag nu hade fått välja - vart hade jag firat mitt nyår? Nu när man sett några glimtar på teven, så verkar det bästa ha varit i Kairo med tolvtimmarskonserten med Jean-Michel Jarre. Men nu fick jag inte välja. Eller jo, det fick jag ju. Jag tackade nej till fyra förslag innan det beslutades att jag skulle vara hos lilla mor. Det skulle ju klaffa med min spruta. Och allt gick bra när jag tog min spruta. Lilla mor svimmade inte när hon tittade på.

Nu är jag på väg till nästa festlighet. Till Gammelmoster (51 år) och tillika Gudmodern. Ja, den kvinnliga varianten till Gudfadern. ;-) Inte för att vi tillhör maffian (även om vi kör med maffiametoder) utan för att hon är matriarken i släkten. Hon är äldsta kvinnan i släkten! Hon ville att vi skulle firat nyåret ihop och eftersom det nu inte blev så, så blir det fest ikväll istället. Långt ut i bushen... har jag inte uppdaterat dagboken i morgon så efterlys mig. Då har jag irrat bort mig i skogen, någonstans på Linderödsåsen. (toppen av Skåne)

Hm... jag får nog gå och lägga mig. Börjar bli gammal. Fest två dagar på rad? Ja, då får man vila.

Jontas visdomsord, nr 9:

Lågkonjunktur: en tid då vi kan bli tvungna att klara oss utan saker som våra far- och morföräldrar aldrig ens hört talas om.

[Financial Times]

[/jontas - maffioso](#)

[Nyårsdagen MM kl 12.40](#)

... och god fortsättning!

Så lustigt... jag känner mig precis som vanligt! Sorry! >8-]

Den ena festen hinner inte avslösa den andra förrän man ska iväg på nytt. Hektiskt men kul. Annars då? Tja, det skulle visst vara något väldigt märkvärdigt igår med nyårsfirandet men det kom av sig på nåt sätt. Andra år har det pangat och smällt hela nyårsdagen och natten. Men icke igår/natt. Det var tyst. Fem i tolv exploderade himlen i fyrverkeri, men tjugofem minuter senare var allt tyst och lugnt igen. Extremt tyst. Och så kommer man ut idag och det är inte ens nedskräpat? Hm... Vilken mesig nyårsafton! Jag blev ju inte ens packad! :-))

Eh, hjälp! 150 mejl? När ska jag hinna läsa alla dem? Tack alla! Gästboken har jag hunnit läsa men inte svara. Jag gillar svaren på "favoritschlager" och "bästa barnprogrammet". Konstigt ingen skrivit "Dagar med Knubbe" eller "Pojken med guldbyxorna". Eller käcka låtar som "För fet för en fuck" och "Jonte myra". Ack, ljuva 1900-tal! *nostalgisk* Eh, jag såg precis... Jag är inte Knubbe, har inga guldbyxor, osv... Är absolut ingen myra! (hm, glömde jag dementera nåt här? *ler*)

Jag har nu skippat julstämningen från förra dagboksperioden. Men jag är inte nöjd med nuvarande heller. Vill ändra, göra om och förnya. Hur? Jag får väl fundera. *suck* Världsliga bekymmer...

Jontas visdomsord, nr 8:

Man må säga vad man vill om syndigt leverne - men det är allmänbildande.

[Hjalmar Bergman]

[/jontas - inte mindre oklok](#)